

PREDSEDNIK UPRAVNOG ODBORA
TEF-a I GRADONAČELNIKA
ANTE ŠUPUK, R.
S RADNIKOM

ŠIBENIK

GLASILO ŽUPANIJSKE KOMORE

GOD. XXXII.
BROJ 1623

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR

Šibenik, 4. veljače 1995.

CIJENA
2 KUNE

POŠTARINA PLACIRANA
kod pošte 5800
TISKARNA

ŠIBENSKI LIST

KNJIŽNICA "Juraj Š."
59000 ŠIBENIK

»IMAM RJEŠENJE ZA VAŠE PROBLEME«

«Svi smo bili iznenadeni zatvaranjem TEF-a, ali je jasno da Vlada vuće radikalne poteze, kao što i u HEP-u sjede novi ljudi, koji to poduzeće žele usmjeriti u novome, tržišnomete pravcu. Dakle, nema povratka na staro, TEF se zatvara, ali će Poglavarstvo i Grad naći rješenje za TEF, na opće zadovoljstvo.»

Stranice 2. / 3.

PETAR ŠKENDER,
PREDSEDNIK ŽUPANIJSKE
GOSPODARSKE KOMORE

ŠTO JE TO HRVATSKOJ POTREBNO?

Stranica 4.

CRNO-BIJELO U KOLORU

BEZRASLOŽAN STRAH OD METROPOLE

Stranica 2.

U ŽARIŠTU

PODILAŽENJE AGRESORU NIJE PUT DO MIRA

Stranica 3.

Snimio: F. MIHALJEVIĆ

RAZGOVOR

ŽUPAN ŽUPANIJE ŠIBENSKE mr. PAŠKO BUBALO

KINA I NIJE TAKO KOMUNISTIČKA!

Stranice 2. / 3.

ŠPORT

IZMEĐU JUČER I SUTRA

ŠIBENSKI (PROTU)OTROV

Stranica 10.

OTVORENO PITANJE

MOŽE LI SE DOVODITI U PITANJE
PROBLEM NARKOMANije NA
PODRUČJU NAŠE ŽUPANIJE

MLADI U ZONI SUMRAKA

stranica 5.

REPORTAŽA

UMIRE LI VRSNO?

Stranice 6. / 7.

CRNO-BIJELO U KOLORU

BEZRASLOŽAN STRAH OD METROPOLE

Cijeloj seriji političkih određenja regionalizma u Hrvatskoj dr. Mira Ljubić-Lorger, predsjednica Dalmatinske akcije, na tribini u Šibeniku pridodala je još jedan, kojim se namjesto razbistranja pojmovna zbrka još više potencira. Pokušavajući sa vlastita poimanja Dalmatinaca skinuti često spočitavani teret autonomaštva, Lorgerova je posegnula za tvrdnjom da u tom kontekstu «nema većih autonomaša od zagrebačkih». Što bi to trebalo zaštiti Lorgerova nije objasnila, a da je i htjela ponestalo bi joj teksta, jer osim na politikantskoj razini potpuno je nejasno što realno znači kovanica «zagrebačko autonomaštvo».

Gledano iz povijesnog rakursa ova kovanica je potpuno nepoznata. Hrvatska je često bila oijeljena, tradicijski postoje hrvatske regije, ali za «zagrebačko autonomaštvo» nikada nisam čuo. Može se govoriti o prirodnoj regionalnoj posebnosti šireg prostora Zagreba, uostalom kao i Gorskog kotara, Zagorja ili Slavonije, ali u smislu političke interpretacije Zagreb nikada nije bio doživljavan kao zasebna regija. Dapače, Zagreb ima poziciju hrvatskog kohezijskog središta, tako da i danas u njemu potpuno prirodno žive i Zagorci i Dalmatinci i Slavonci i ostali Hrvati po zavičajnoj pripadnosti. Jednostavno je nepoznato da se ikada nješto politička ideja o nekoj samostalnosti Zagreba u odnosu na druge hrvatske prostore.

tičkim besmislicama poput »zagrebačkog autonomaštva«, nego za tvrdnjama po kojima metropola /Zagreb užima, otima ili još gore pljačka provinciju ili sprječava samostalnost pojedinih regija. No, ovde više nije riječ o Zagrebu kao zemljopisnom toponimu, nego o Zagrebu kao glavnom gradu države. Brka se proces organiziranja države sa ostalim procesima (gospodarskim, socijalnim, kulturnim...). Zato dio napadača na hrvatsku metropolu, kao glavni grad, u biti napada na hrvatsku državu, te osporavajući Zagreb osporava implikite i samostalnu Hrvatsku. Naravno, počinjene su i greške, bilo je ponekad slonovskog ponašanja središnje vlasti u prodavaonici stakla, ali to ništo nije razlogom za odbacivanje Zagreba. Isto tako, konkretno u Dalmaciji današnji problemi su nastjeni iz socijalističkog razdoblja, ali su, nažalost, računi za naplatu prispljeli tek nedavno. Tvrditi da je svom nebrigom problemne proizvela hrvatska središnja vlast doista je zlonamerno. »Bjelosvjetske bitange«, kako ih je za govornicom u Saboru nazvao Đuro Perić, i njihov »drp sustav« najviše žalosti i pogoda svakog građanina Hrvatske. No, greška je u njima gledati nekakve »zagrebačke autonomaše«, koji debelo traju u džepove iskoristavajući druge.

Za Šibenik, kao i druge gradove, nema prijetnje da bi postala bezlična mjesto na karti nekakve centralizirane države, u kojoj bi svi osim metro-

PREDSEDNIK
UPRAVNOG
ODBORA
TEF-0 I
GRADO-
NAČELNIK
ŠIBENIKA
ANTE ŠUPUK,
RAZGOVARAO
S RADNICIMA
TEF-0

»IMAM RJEŠENJE«

Nije bilo mjesta za sve

(Snimio: V. POLJČAK)

Nika Valentić, predsjednik Vlade Republike Hrvatske, za vrijeme svoga zadnjeg boravka u Šibeniku donio je za TEF i grad sudbonosnu odluku. Tvrnica stara stotinu godina, koja je u tadašnji težak Šibenik doinjela duh industrijalizacije, i u kojoj su, na tehničkim znanjima stasavale generacije Šibenčana, ugašena je. Šibenik i njegov prostor potrebno je razvijati s osloncem na turizam, TEF je u dugovima, ferolegure troše ogromne količine struje, i odluka da se proizvodnja u Crnici prekine, dio je državne strategije. Pri tome, obećao je Valentić, nitko od radnika neće ostati na ulici. Vlada će im osigurati plaće, a u najgorjem ishodu prostor TEF-a, treba za potrebe grada biti na raspolaganju za godinu-godinu i pol dana. Istina, Valentić je s formulacijom »zelite li da zatvorim TEF?« — kada

se obraćao županijskim i gradskim čelnicima, velik dio odgovornosti prebacio na njih same, ali se sirenskom zovu i viziji grada bez crnoga dima, bilo teško oduprijeti — k tome još kada Vlada preuzima skrb o radnicima, kojima s vremenom, treba naći nova radna mesta, ili ih zbrinuti na druge načine. I razumljivo je da su Šibenski političari i gospodarstvenici bili iznenadeni s jednostavnostu kojom je Valentić »prelomio« problem. Istina, ostavljajući najstarijoj Šibenskoj tvornici još nešto vremena za proizvodnju, ali samo dok se ne restrukturira u spomenutom roku, jer je svako otezanje preskupo.

U državnom proračunu nema novca za TEF

Ali, Valentić je otišao, i već je dan-dva poslije bilo bjeđodano kako je

»vruć krumpir« ostao Šibeniku na raspolaganje. Od tada pa naovo, ide alnu sliku grada bez TEF-a pomutljeno nezadovoljstvo radnika pred sam blagdan, a i izjave ministra Nada Vidoševića, kako u državnom proračunu nije predviđen nikakav novac za TEF, ukazala je na to da Župan i Grad, iscrpljenima i osirošenim ratom, neće biti tako lako zatvoriti tvornicu s 900 djelatnika, koji su zduju plaću, onu od studenoga, prim 30. prosinca. Osnovana je i Vlad grupa za TEF, u kojoj su među ostalima direktor TEF-a Petar Rajević i Ivan Ninić, predstavnik Županijskog poglavarstva. Ta je grupa razmotri konkretnu mogućnost da restrukturira TEF-a u »zadanome vremenu«, ali je javnost za njih doznaula u srijedu kada su, na zahtjev Sindikata TEF-u tvorničkoj menzi, ispred nekolicinu radnika, govorili župan Paša

RAZGOVOR

Sa Šibenskim nogometušima, 11. siječnja ove godine, na put u Kinu pošao je i s njima boravio i Šibenski župan mr. Paško Bubalo. Nakon povratka iz te, nama uistinu daleke i nedovoljno poznate, još uvijek zemlje socijalizma, o svojim dojmovima za »Šibenski list« kazivao je upravo naš župan. Za njega, kao i za ostale bio je to prvi posjet velikoj i dalekoj Kini.

● Pomalo je bilo čudno za javnost što se odlazi u Kinu. Bili ste tako i ono što nas zanima jest kakvi su Vaši dojmovi?

Bio sam svjestan toga da odlazimo u zemlju velike i stare civilizacije i kulture, ali koja je, ipak, u zadnjih dvije stotine godina u velikoj stagnaciji u odnosu na zapadni svijet. Takva uvjerenja i nas samih su, međutim, nakon ulaska u Kinu srušena. Počeli smo mijenjati svoja, kazao bih na nedovoljnim informacijama, stičena mišljenja. Našli smo se u južnom dijelu Kine, a on je razvijeniji u odnosu na cijelinu, te tu uspijevaju riža, banane, mandarine, naranče itd. Isto tako, došlo su industrijski razvijeni u odnosu na druge dijelove te velike i mnogoljudne zemlje. Vozili smo se, autobusom, po vrlo modernoj cesti koja ima četiri trake s jedne i druge strane. To govorim stoga što želimo naglasiti da su se naša »uvjerenja« koja smo imali o toj zemlji, po samom ulasku u nju počele mijenjati. Vidjive su bile ogromne poslovne zgrade u izgradnji, koje vjerujem, poduze strani kapital, moderne arhitekture i visoke kvalitete. Istodobno, vidjeli smo i naselja od limova, kartona, blata ili gline u blizini takvih modernih zdanja. U pitanju su, zapravo, dvije suprotnosti. Bogatstvo i siromaštvo.

● Je li turneja šibenskih nogometara, a i vaše sudjelovanje kao prvog čovjeka Županije imala samo sportski značaj? Jeste li imali susrete druge naravi, primjerice političkih ili gospodarstvenih?

ŽUPAN ŽUPANIJE ŠIBENSKE

KINA I NIJE

— Naša turneja nije imala samo sportski karakter. Mi smo gostovali u nekoliko kineskih gradova i u svakom od tih gradova, a među njima je bilo onih koji broje šest, pet, tri ili jedan milijun stanovnika, susretao sam se s gradonačelnicima tih gradova. Po broju stanovnika najmanje je bilo tri stotine tisuća stanovnika. U svim tim susretima s gradonačelnicima pojavile smo razgovarali o političkim prilikama i promjenama na prostoru bivše Jugoslavije, pa tako i u Hrvatskoj.

● Koliko su Kinezi upoznati sa zbijanjima u nas, odnosno sa slijedom zbijanja na prostoru bivše Jugoslavije? Jeste li imali prilike to sponzorati?

— Pa čujte, oni su upoznati sa dogadjima ovdje, kod nas. Bio sam, jednom prilikom, posebno iznenaden poznavanjem problematike i sveukupne situacije na našim prostorima jednog intelektualca koji je studirao na kalifornijskom sveučilištu. Taj Kinez mi je postavljao, jedne večeri, niz pitanja. Počevši od onoga: zašto je Jugoslavija propala, do stanja danas.

Da sam mu jasno odgovore na sva pitanja, te otvoreno kazao da Jugoslavija, prva i druga, nije imala budućnosti zbog velikosrpske hegemonije u tim državama, te da su te države morale propasti. Otvoreno sam mu kazao, što je uostalom povjesna istina, da je Milošević svojom politikom pospišio raspad te Jugoslavije. Ilustrirao sam mu to i primjerom neka-

dašnjeg Sovjetskog Saveza, dana Rusije, koja je također višenacionalna država s nakanom da dokaže, a u svijetu i zbiha, da višenacionalna država nema budućnost. Svaki narod, pa tako i hrvatski, želi svoj puni suverenitet. U svim tim susretima bilo je riječi i o mogućim gospodarskim interesima, jer je u cijelosti gledajući, Kina jedno veliko gradilište.

Liberálni komunizam!

● Jeste li na tom polju imali kakvih konkretnih razgovora?

— S obzirom na to da je to zemlja socijalističkog sustava, još uvijek vidi da kontrola svih gospodarskih aktivnosti, pa mi stoga nismo tijekom ovog posjeta mogli napraviti neke konkrete aranžmane. No, imamo na znaku da bi i do gospodarske suradnje moglo doći. Naše je veleposlanstvo u Pekingu najavilo posjet Hrvatskoj, a u tom »paketu« i posjet našem Županiju. Dogovoreno je (telefonom

Kina je u odnosu na vrijeme Mao Ce Tunga danas nešto sasvim drugo i vjerujem da će se taj proces liberalizacije nastaviti. To je zemlja bogata resursima, ali je i interesantna za sve europske i američke ljudje, jer je to ogromno tržište i ogromno radilište.

Medutim, gledajući iz povijesnog rakursa nije slučajno da u Hrvatskoj danas ideja regionalizma, kao politička interpretacija, svoj oslonac nalazi u strukturama prethodnih poredata na području Istre, Rijeke ili Dalmacije. Iz toga i proizlaze političke nevolje. Zbog čega Karadić »nudi Dalmaciju Italiji« ili Đukić govori o »regionalnom organiziranju« Hrvatske, po kojem bi na kraju Hrvatska postala savezna država s federalnim jedinicama? Naravno, radi pojačavanja hrvatskih podjela. Stoga proizvodnje novih otpora naspram Zagreba, kao organizacijskog središta Hrvatske, može imati negativne posljedice.

Kada se govori o metropoli onda tvrdi regionalisti ne posežu za poli-

ZA VAŠE PROBLEME

Bubalo, predsjednik Upravnog odbora TEF-a i gradonačelnik Šibenika Ante Šupuk i direktor TEF-a Petar Rajević, Naije, TEF-om su se počele širiti glasine kako će i u njihovu slučaju, kao i s koksarom u Bakru, Vlada radnicima jedino ponuditi deset tisuća DEM, bez ikakvih drugih obveza.

Radna mjesta

Ante Šupuk je, obraćajući se okupljenima, kazao da se TEF neće zatvoriti na bezdušan način, istaknuvši da Gradsko poglavarstvo s njime na čelu, ne želi biti izvan TEF-ovih problema. Zbog toga je i prihvatio mjesto predsjednika Upravnog odbora, a TEF, prema njegovim riječima, nikada neće prestati raditi, dok i poslijednji zaposleni ne bude zadovoljen. „Svi smo bili iznenadeni sa zatvaranjem TEF-a, ali je jasno da Vlada vuče radikalne poteze, kao što i u HEP-u sjede novi ljudi, koji to poduzeće žele usmjeriti u novome, tržišnomu pravcu. Dakle, nema povrata na staro, TEF se zatvara, ali će Poglavarstvo i Grad način rješenja za TEF, na opće zadovoljstvo“ — kazao je Šupuk.

Prema njegovim riječima, 350 radnika TEF-a mogu preuzeti šibenski ZAK, UNIJA, Zagrebmontažu, Izgradnju i ATP. Nadalje, Vlada će izdati i stotinu radnih dozvola za rad u Njemačkoj, pedeset do stotinu ljudi mogu zaposliti Županiju i Grad, HEP namjerava otvoriti pogon u kojemu bi se moglo zaposliti 60 radnika, a ne treba zanemariti niti povoljne kredite od 20 do 25 tisuća maraka, dokup staža za šezdesetero, kao i rješavanje statusa za 195 invalida rada u TEF-u. Šupuk je napomenuo da je potrebno medu radnicima provesti i anketu, da se doznaju njihovi interesi. „Nikada nisam igrao igre ispod stola, još manje prema vama, svojim Šibencima, i sve što kažem, istina je, emotivno je objasnio Šupuk. Poduzeća koja je našlo, osnovala bi novo poduzeće i zapošlila radnike.“

Petar Rajević, direktor TEF-a, kazao je da postoji mogućnost, s obzirom na to da je TEF svojim gašenjem

državi ustupio energetski objekt od 40 Mv, da se proizvodnja ipak nastavi još neko vrijeme. To je dogovoren zajedno s Vladom, i prema tome prijedlogu, ferolegura bi mogle raditi još godinu, godinu i pol, i utrošiti 250 milijuna kWh. Kako u državnomu proračunu nema novca za TEF, plaće bi se namicale iz proizvodnje, a usporedo bi se otvarala radna mjesta za TEF-ove radnike i proizvodnja postupno gasila. Dode li do takvog rješenja, TEF bi, privremeno, bio sastavljen od tri poslovne jedinice — proizvodnje elektroda, ferolegura i od dijela TEF „Trade“, u koji bi došle službe. Rajević je također napomenuo da je sve ono o mogućnostima novih radnih mesta za TEF-ove radnike, koje je ponudio Šupuk, Vladina grupa za TEF već razmotrila, i dala Sindikatu na uvid. Prema tome, Šupuk je ponovio već poznate stvari. Naije, prema Rajeviću, već je poznato da će HEP preuzeti električare, „Remontno brodogradilište“ strojarsko održavanje, ATP također ali to je proces koji ne može ići brzo. Također je naznačen upoznaj da je, prije petnaest dana, poslao zahtjev za plaće i deblokadu žiro-računa tvornice, što je prihvativi i Vlada. Kako je kazao Rajević, on se plašio „varijante deset tisuća maraka“, koja ne bi rješila problem zaposlenih u TEF-u, a dade li Vlada TEF-u struju na određeni rok, bit će to, zapravo, kupovanje vremena dok se svi radnici ne zbrinu. Prema Rajeviću, prestrukuriranje TEF-a bit će teško i mukotorno, i kako je kazao, „smatrat će nas genijalcima uspijemo li to obaviti za godinu, godinu i pol“. A govoreći o „otprenini“ od deset tisuća DEM, koja se nudila u koksari, napomenuo je da mu ministar Vidošević o tome nije znao reći ništa podrobno. „Zašem se za integralno rješenje“ — zakvršio je Rajević.

Različiti Interesi

Atmosfera u TEF-ovo menzi bila je popraćena čas negodovanjem, čas odobravanjem radnika. Šupuk je odgovorio Rajeviću kako ne treba taražiti

ti nikakvo integralno rješenje, jer je u TEF-u dosta različitih interesa. Ne odgovara svima isto, kazao je Šupuk i naglasio da Rajević i on nisu u raspolugu, osim što se njihova rješenja konceptualno ne podudaraju. Naije, naglasio je Šupuk, „ne mogu se ljudi spašavati istim putem kojim su dovedeni u nevolju“ — aludirajući na mogućnost početka privremene proizvodnje u TEF-u, na što je Rajević odgovorio kako, sve da proizvodnja i započene, ne znači da treba isključiti Šupukove rješi. Naposljetku, nakon što je atmosfera u nekoliko navrata bila dovedena do vremena, zaključeno je da se među radnicima proveđe anketa o tome kako bi željali da se riješi njihovo novo radno mjesto, te da Šupuk sljedeći put kada bude istupao pred radnike TEF-a, prikupi konkretne podatke o dokupu staza, te ispitati mogućnosti kredita onim radnicima koji bi na taj način željeli otiti iz tvornice. Na sastanku u TEF-u, Ante Šupuk je, kada mu je bilo prigovorenovo što sastanke održava u atmosferi dobacivanja i optužbi, kazao da će dolaziti u TEF i istripti i najgorje pogrde, ali da će ljudi sa svime biti upoznati. To je nazvano novim managementom, ali ostaje da se vidi što dalje? Jer, ponovio je Rajević po toku zna koji put, Šupuk ne nudi ništa novo što Vladina grupa za TEF nije predložila. S druge strane, Šupuk jest predsjednik Upravnog odbora, ali nije član „Grupe za TEF“. Kada su prihvatični Šupukovi prijedlozi, predsjednik Sindikata TEF-a Svetislav Đažale upozorio je da ne treba „letjeti“ prije Vladine grupe — jer Vlada je „gazda“ TEF-a i ona će donijeti odluku. Šupuk se protivi da TEF neko vrijeme proizvodi energetski nezahvatljive elektrode, jer smatra da će se s time agonija TEF-a produžiti, i da će i u budućnosti možda neki drugi političari rješavati probleme TEF-a. Ono što nudi izgleda jednostavno, možda čak i lagodnije, ukoliko je primjereno govoriti o lagodnosti u prilikama u kojima su zaposleni u TEF-u. Trebat će jedino dozakazati da je i moguće.

B. PERIŠA

Dogodilo se da su Kui Ming, grad u dalekoj i mnogočudnoj komunističkoj Kini, kako nam reče mr. Paško Bubalo, istovremeno posjetili premijer Valentić sa suradnicima i Šibenčani. Taj grad broji milijun i osam stotina tisuća stanovnika, a smješten je na visoravni tisuću i osam stotina nedumorske visine brda južne Kine, gdje je temperature zraka podnožljiva i ljeti i zimi. Neiszi se na raskrštu putova prema Vljetnamu i Burmi. „To je jedno industrijsko područje i mogao bi se kezati grad vječnog proljeća, što se kilme tlače“, kazao je župan Bubalo. I u tom gradu zemljeto je, makar prema nazivima hotela ili poduzeća, da su ulagači stranci. Opet Amerikanci ili Japanci.

da bi se taj posjet mogao ostvariti ne-gde u travnju.

● **Što bi to značilo za Šibenik?**

— Pazite, Hong Kong je britanski posjed na jugu Kine, kapitalističkog načina razmišljanja i namjere. Krajem stoljeća, u kojem jesmo, Hong Kong se pripaja Kini i tamnošnji ulagaci i vlasnici kapitala sigurno su zabrinuti što će se dogaditi s njima po isteku ugovora s Velikom Britanijom. To područje, istekom tog ugovora, pripada Kini. Osobno, imam dojam da je komunizam u Kini liberalan i da pri-

U gradu (ako sam dobro zapisala) koji se naziva KUL MING, a nazivaju ga gradom vječnog proljeća. Šibencani su boravili u restoranu koji se naziva europskim imenom. Čula se tu glazba Mozarta, Bacha... Sve to govori, kaže g. Bubalo, da Kina nije ono što je nekada bila i dodaje: — Ali, Kinezi će morati napraviti još jedan veliki i odlučni korak da bi se približili svijetu i ako govorimo Evropi, uopće. To je učenje stranih jezika. Engleskog prije svega. Malobrojni ljudi s kojima smo kontaktirali, a i ja osobno, poznaju neki od svjetskih jezika. Držim da će Kinezi morati tomu pridodati više pažnje ili će morati reformirati svoje pismo.

● I, dakle, Vaš konačan zaključak, gospodine župane, gledate po-sjetu Kini glesao bi?

— Dakle, svugdje smo lijepo bili primljeni. Isto tako svugdje smo pokazali odakle dolazimo. Kao gosti u loži na nogometnom utakmicama mi bismo razvili našu hrvatsku zastavu, a po završetku utakmice naši igrači bi je uzeli i oprčali krug oko igrališta na što smo dobivali veliki pjesak gledališta. Neovisno o nogometnom pobedama, držim da smo makar u jednom dijelu Kine uspjeli predstaviti sedamdeset godina. Knin i pobunjeni Srbi su samo sredstvo, klin pomoći kojeg cijepaju i uništavaju hrvatsko tkivo. Nalazili smo se u gradovima s milijunskim brojem stanovnika, što je vrlo bitno.

Razgovarale:
Katarina RUDAN

U ŽARIŠTU

PODILAŽENJE AGRESORU NIJE PUT DO MIRA

Kazna za zločin nije novi zločin, ona je jedini način da se vrati normalno to jest moralno stanje. Podilaženje zločincima koji su uzrokom najvećih ljudskih tragedija i patnji od drugog svjetskog rata, vodi u suprotnom pravcu, tjeru ih da sruju i dalje u nove zločine. U tom srušanju netko će ih morati zaustaviti. U ovom slučaju to je Hrvatska. Ovaj je narod doveden pred zid i morat će obracunati sa zločinom ili mu podleći

Sramotu i poniženje što su doživjeli veleposlanici vođa svjetskih sila proteklog tjedna u Kninu i Beogradu nije moguće ničim opravdati niti logički utemeljiti. Ako predstavnici UN, EU ili što je još gore, SAD i Rusije misle da će takvim poniženjima kakva su odbijanja da barem razmotre dokument koji im ovi nude ili odbijanje da ih uopće Milošević primi, učiniti korak bliže miru, gradno se varaju. Naprotiv, svako pidilazeњe zločincima ima suprotan učinak, oni se osjećaju sigurnijim, svoja nedjela pretvaraju u zasluge i uverjavaju sve oko sebe kako su oni u pravu.

Nije slučajno najdublji doseg ljudske misli, kakav je Hegelova filozofija, iznjedrio misao da svaki čovjek koji je pogriješio IMA PRAVO DA BUDE KAŽNJEN!

Kazna za zločin nije novi zločin, ona je jedini način da se vrati normalno to jest moralno stanje. Podilaženje zločincima koji su uzrokom najvećih ljudskih tragedija i patnji od drugog svjetskog rata, vodi u suprotnom pravcu, tjeru ih da sruju i dalje u nove zločine. U tom srušanju netko će ih morati zaustaviti, u ovom slučaju to je Hrvatska. Ovaj narod je doveden pred zid i morat će obracunati sa zločinom ili mu podleći.

Hoće li tada ovi isti ljudi što su svojim licemjerjem i kukavičkom potakli agresoru za novi sukob proglašiti krvicem žrtvu?

Prema logici skupine Z4 Hrvatska može i mora osigurati mir u ovom dijelu svijeta na takav način da jednostavno otrpi sve udarce, odrekne se svojih područja, Vukovarci svoga Vukovara, Barančići svoje Baranje ili Drnišani svoga Drniša? Sve kad bi to i bilo moguće, a nije, to ne bi donijelo mir jer se agresor ne bi zadovoljio time, to bi mu bio poticaj da ponovo krene na Šibenik, Osijek, Zadar ili Zagreb kao konačni cilj.

Nije u ovom ratu ključni problem područje s većinskim srpskim stanovništvom u Hrvatskoj ovo je rat Srbije koja želi iskoristiti vojnu nadmoć bivše JA da uništi ili pokori Hrvatsku, kao najveću prepreku za očuvanje, a ne stvaranje velike Srbije. Oni su to već imali i to punih sedamdeset godina. Knin i pobunjeni Srbi su samo sredstvo, klin pomoći kojeg cijepaju i uništavaju hrvatsko tkivo. Nema tih prava i privilegija koje bi taj klin mogle pretvoriti u mirno integralno tkivo sve dok je malj koji udara i nabija taj klin, slo-

boden u rukama Slobodana Miloševića.

Mi u svakom trenutku moramo biti svjesni činjenice da Srbи ne traže sve to što sada traže, više od autonomije, pravo na samoodređenje i tko zna što sve ne, poradi toga što se oni boje da im Hrvatska to ne bi omogućila, znaju oni dobro našu širokogrudnost do naivnosti, oni žele osigurati takvu poziciju da mogu nastaviti svoju ključnu funkciju, a to je slabljenje i razbijanje Hrvatske jer po logici stvari nema mesta istovremeno i za veliku Srbiju i za suverenu i stabilnu Hrvatsku. Nemojmo biti naivni, svaka klica kninske tvorevine će vrlo brzo, zalijevanjem iz Beograda, postati novim stablom čija bi krošnja ponovo zaklonila sunce Hrvatskoj.

Ima još nešto na što u Beogradu zasigurno računaju kao na „mirno razrješenje krize“ Sadašnji konsenzus i sloga hrvatskog naroda oko pitanja cijelovitosti i suvereniteta naše države nije političko raspoloženje, nego svijest o tomu da je to jedini put, da nam se ponovo ne dogode Svačići, Derenčini, Zrinsko-Frankopani, 1918., Bleiburz ili neko novo Karadordevo. Svjesni su jako dobro naši neprijatelji toga da se ova sloga može potkopavati upravo rastezanjem, odgovraćenjem rješenja, diplomatskim mrvarenjem i iznad svega siromaštvo. Stvaranje političkih i socijalnih tenzija i beznađe prognašnji i osiromašenih trebali bi nastaviti ono što su srpski topovi, VBR-ovi i balvani činili — razaranje gradova i pustošenje sela. Sada bi nezadovoljstvo i depresija rastakali hrvatsko tkivo poput raka, a zločinci bi trebali širiti mirotvorstvo i pružiti ruku Hrvatskoj tek onda kada poput bolesnika padne u postelju, a nakon tогa nije teško pretpostaviti što bi se dogodilo, spomenuta iskustva najbolje govore.

Mi moramo ostati čvrsto na nogama, učiniti ono što budemo morali, a oni o kojima oviši hoće li biti rata ili neće, neka dobro razmisle. Samo naša odlučnost može biti stabilizator stanja na ovim prostorima, svaka popustljivost vodi u nastavak tragedije na čije učinke ne smijemo ni pomisliti. Kninska „korpa“ svjetskim moćnicima je samo gruba realnost koja bi ih trebala osvijestiti više od svih dosadašnjih deklaracija i rezolucija. Možda će konačno i priznati (davno su shvatili) da podilaženje agresoru ne vodi u pravcu mira, na-protiv.

Ivan Burčić

PETAR ŠKENDER, PREDSJEDNIK ŽUPANIJSKE GOSPODARSKE KOMORE

ŠTO JE TO HRVATSKO, POTREBNO?

Razgovarala:
Katarina RUDAN
Snimio: Vilson POLIĆ

Kakva je Gospodarska komora Hrvatskoj potrebna? Je li ona danas postala učišćem za politički istrošene ljudi, kako je to ustvrdio u sabornici Andelko Gabrić, jedan od predlagajuća izmjene i dopune zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori? Koji model komore će Hrvatska imati? Privatno pravni ili javno pravni? Hoće li se dogoditi neki pilot-model? O tim i o još nekim pitanjima značajnim za ovu Županiju, te o radu Županijske gospodarske komore razgovarali smo s njezinim predsjednikom Petrom Škenderom.

O gospodarskom trenutku Županije nismo previše razgovarali, jer stanje je poznato. Županijska gospodarska komora je, s obzirom na to da to Županija nema, pokrenula inicijativu da se izradi strategija razvoja Šibenika kako bi se valorizirali svi potencijali kojima ova Županija raspolaže i u temelju kojih bi se gradila njezina razvojna budućnost. Za izradu takve studije, ustvrdio je Škender, potrebno je utrošiti određena finansijska sredstva s kojima Komora ne raspolaže.

Županijska gospodarska komora nije profitabilna jedinica, ali ona može pomoći u idejama i koordiniranju oko toga. Valjalo bi najprije napraviti snimku trenutnog stanja, osigurati sredstva za izradu studije koju bi radili stručnjaci, a to bi trebali učiniti Županija i Grad. Za sve je, među ostalim, potrebno i vrijeme i volja, a prije svega jedan stručni pristup, kazao je Škender. Isto tako će ustvrditi da šibensko gospodarstvo neće spasiti Županijska komora, jer njezina uloga je da mu pomaze u razvoju, ali ne da i daje "ključ" rješenja.

Šibensko gospodarstvo nastavlja Škender, mora izrasti iz samoga sebe i na sasvim novim, kazao bih, tržišnim osnovama. Istina je da ova Komora nije kadrovske ekipirana i da većina nas radi na tzv. volonterskoj osnovi, no svi se pridržavamo Zakona u kojem se, kada je riječ o Komori, kaže da je naša obveza

štiti, promovirati itd. interese subjekata koji su u nju učlanjeni.

Predložit će se niz mјera Vladi

Uputan na kojim, konkretnim poslovima, trenutno Županijska gospodarska komora radi, Škender će odgovoriti:

— Zajedno s komorama onih županija koje su kao i naša, kazao bih zahvaćene ratom izravno, ili su zbog ratnih zbijanja na neki način ugrožene, radimo na nizu prijedloga i mјera koje ćemo preko naše središnjice, dakle Hrvatske gospodarske komore, predložiti Vladi. Zašto? Iz čisto istinitih razloga, jer moramo priznati da gospodarstvo u našoj i Županijama u njoj sličnoj ili istoj situaciji, nema — da tako kažem — jednaku startnu osnovu kako u onim Županijama koje nisu osjetile rat, ili bile na bilo koji način — u gospodarskom smislu — njime zahvaćene. Spomenut ću samo neke prijedloge. Evo, primjerice u "Prijedlozima mјera za obnovu gospodarstva na ratom stradalim područjima Hrvatske" predlažemo određene mјere porezne politike. Na primjer, da porezna stopa na dobit za sve porezne obveznike koji su uložili u, ili organizirali novu proizvodnju, kao i poduzetnike koji su osnovali nove tvrtke u tim područjima bude za 50 posto niža od zakonom utvrđene stope. Zatim, tu su i "mјere kreditne politike i poticanja razvoja i obnove ratom stradalih područja Hrvatske". Time, primjerice, tražimo brže rješavanje zahtjeva kod HKBO, bržu obnovu i razvitak gospodarstva na oslobođenim područjima i na dostupnim UNPA zonama, što će pridonijeti bržoj obnovi i povratku prognanika. Među prijedlozima je i zahtjev za odgodu, tj. financijske olakšice nastalih na osnovi bruto prinosa na plaće. Naime, veliki broj poduzeća na ratom stradalim područjima ima velike nepodmirene obvezne prema Fonden mirovinsko-invalidskog osiguranja, također i zdravstvenog koje nije u ovim ratnim godinama mogao podmiriti. Među, tzv. ostalim mјerama su i one u oblasti poljoprivrede na ratom uništenim poljoprivrednim gospodarstvima. Među prijedlozima je i, kazao bih posebna tematika, "Morsko ribarstvo Hrvatske — stanje, problematika i preporu-

ke". I u toj oblasti je, što je dosta aktualizirana tema u zadnje vrijeme, puno problema, kaže Škender.

Još je niz pitanja i tema iz oblasti gospodarstva s kojima Hrvatska gospodarska komora kani izaći pred Vladu RH. Jedna od tema je i stanje u lučkom gospodarstvu Hrvatske. HGK-a drži da je prije potrebno donijeti zakon o morskim lukama, a druge zakone, uz ovu vezane djelatnosti, što prije primijeniti. Posebno ističe, a drži da bi to trebale prihvati i Županijske i gradske vlasti, instituciju slobodne zone, te da se i Šibenik uključi u takvu, nazovimo je, akciju. Za Šibenik, slobodna zona koja se razvija po tržišnim principima i na izdvojenim područjima gdje se obavljaju gospodarske djelatnosti, uz raznolike i brojne olakšice, značilo bi puno. To je, naime, jedan od načina da se, uz sve ostale prednosti, pruže strani kapital i podu-

zetništvo, što je u ovom trenutku vrlo bitno za Hrvatsku.

— Hrvatsku se u svijetu drži još uvijek velikom zonom rizika za ulaganje. Upravo kroz slobodne zone, taj kapital se može privući, u prvom redu zbog poreznih i carinskih olakšica i niskog rizika ulaganja. Hrvatska gospodarska komora, koja je — za sada — partner Vladi RH, upravo će to i tražiti od nje, kazuje Škender.

Osobno sam za javno-pravni model

Što se Šibeniku i potencijalne slobodne zone u "Luci" tiče, decideranog stava o tomu nema. Kada ga bude, a postojeći je elaborat nedavno upravo Županijska gospodarska komora nakon dužeg vremena "izvukla iz ladije", zna što joj je raditi. Prema Škenderovim rječima, trenutno, rezultati o zoni ovise o stavu Županije i Grada.

Napustili smo moguću "slobodnu zonu" i nastavili razgovor o aktuelnostima vezanim oko ustrojstva Hrvatske gospodarske komore. Iznoсиći činjenično stanje, te prijedloge izneseće u sabornici, P. Škender će kazati da se Hrvatska gospodarska komora zalaže za javno pravni model.

— Javno pravni (kontinentalni) model star je stotinama godina, a začet je u Francuskoj. Taj model uključuje sve gospodarske subjekte i djeluje kao jedinstveni komorski sustav u dva smjera: regionalnom i strukovnom. U takvom sustavu Komora je subjekt javnog prava što znači da Zakon propisuje obvezatno članstvo u Komori uključujući joj i određene javne funkcije. Time se Komori omogućava da bude ravnopravan partner Vladi i drugim državnim tijelima. Po javno pravnom modelu Komora je postavljena kao autonoma, nepolitička i infrastrukturna organizacija gospodarstva s tri bitna područja rada: zastupanje interesa gospodarstva u partnerstvu s državom u vezi s pitanjima gospodarskog sustava i ekonomске politike, te provođenju različitih infrastrukturnih djelatnosti (gospodarska promocija, poslovno informacijski sustav itd.), te javna ovlaštenja. Na taj su način organizirane komore u Austriji, Njemačkoj, Italiji, Španjolskoj, Francuskoj, Nizozemskoj, Luk-

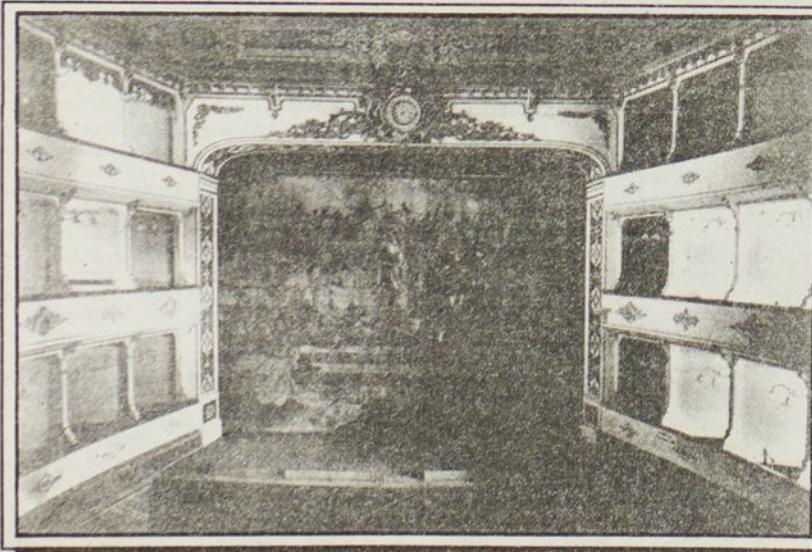
semburgu, Grčkoj, Madarskoj i Španiji.

Dugi model je privatno-pravni anglosaksonski model. U tom modelu Komora je subjekt privatnog prava, a članstvo dobrovoljno. Zastavljen je (ovaj model) u Velikoj Britaniji, Irskoj, Portugalu, Belgiji i skandinavskim zemljama. Komore ovog tipa u praksi imaju drugačiji značaj od onih javno pravnog tipa. Klijenči su u svemu što one na gospodarski partner državi, nego za svoje članice (na komercijalnoj osnovi) obavljaju određene usluge. Komore osnovane na privatno-pravnom modelu ne pokrivaju cijelo područje neke države i njihova suradnja s državom nije institucionalizirana. Te države nemaju posebno komorsko zakonodavstvo jer je ono u uvjetima nepotrebno. Stav Hrvatske gospodarske komore je na predočenje izneseće u sabornici negativni. Osobno, sagledavajući cjelokupnu problematiku, iako sam ovde u ulazu volonter, mislim da prije bilo bilo rasprave, te donošenje odluke treba sagledati cjelokupnu problematiku komorskog organiziranja i njegovog funkciranja. U svemu moraju sudjelovati i gospodarstvenici, te ostali zainteresirani. Nakon svoga, uzimajući u obzir i komorsku organizaciju država s kojima najviše gospodarsku suradjujemo, valja donijeti odluku kakva je gospodarska komora u Hrvatskoj potrebna. Ištrinjen i nedostatak argumenata u odlučenju, mogao bi prije dovesti do poremećaja u poslovanju gospodarskih subjekata, a ne pridonijeti njihovom spriječavanju ili otklanjanju. Osobno sam za javno pravni model, kaznam je Škender.

Tako misli Petar Škender, a kako će se sve okončati i hoće li se naš sveci dogoditi neki novi model komorskog organiziranja pokazati u vrijeme. Dakako, odlučujući utečnik u tom vremenu imat će i imajući saborški zastupnici. O svemu, kako nam reče Škender, raspravit će i Šibenski komornici, na sjednici Vijeća Županijske komore za desetak dana. Dok se pripremaju za tu raspravu, rade na spomenutim poslovima i zadaćama, a među aktivnostima Šibenske Županijske komore jesu i pripreme za organiziranje seminarja zajedno sa Štajerskom gospodarskom komorom za biznisme i nadžere. Seminar će se održati, kako nas izvješćuje Škender, u Šibeniku od 27. do 31. ožujka ove godine. Polaznici će dobiti, ako svakog "gradivo" i diplome. U suradnji s Županijskom komorom Karlovačkoj će u Šibeniku biti predstavljeno gospodarstvo te Županije pod nazivom "Županija karlovačka moru i blizmu".

Snaga argumentata ili argumenti snage?

Javno pravni model komorskog organiziranja je dugogodišnja tradicija na prostoru Hrvatske. Isto je tako i u državama koje su naši najveći trgovачki partneri. Mislim da pri donošenju konačne odluke kakvu će gospodarsku komoru Hrvatske imati, treba uzeti sve u obzir. Trebalo bi dobro "pretestati" oba modela i vidjeti što je u interesu hrvatskog gospodarstva. Osobno držim da će iz svega što se oko Hrvatske gospodarske komore zbiva, ona izći jača, pod uvjetom da prevlada snaga argumentata, a ne argumenti snage!

ŽUPANIJA OSNIVAČKI MUZEJ

ŽUPANIJSKO
POGLAVARSTVO
O USTANOVAMA
KULTURE

Županijskih kuna za kulturu vrlo je malo, i to je bio krunki argument za premišljanje mnogih članova Županijskoga poglavarstva o tome treba li i može li Županiju biti osnivačem kulturnih institucija u gradu. Sa zakonskog stanovaštva sve je "čisto" — Županija naišla, objašnjeno je, da na sjednici u ponedjeljak, osnivačka prava nad ustanovama kulture mogu prenijeti na jedinice lokalne samouprave, tj. na Grad Šibenik, i razgovor se kretao upravo u tome smjeru. Loši finansijske prilike u Županijskome proračunu, naprava "mršnijim" prihodima grada, pokazale su se, međutim, tankim razlogom da se Županija odrekne osnivačkih prava nad ustanovama kulture, osim Grad-

ske knjižnice Jurja Šižgorića. Prece, u protekljoj godini Muzej Gradske benike finansirao je isključivo s 838 tisuću kuna. Kako je na sajtu Poglavarstva kazao prof. Ivo Pogravnatelj te najstarije kulturne uzeve u Šibeniku, ukoliko Županija naišla, de njegovim osnivačem, prijetnost da se Muzej pretvoriti u jednu čajnu zbirku, svede se samo na Šibeniku, i u cijelosti zatome manjosti dokazanih stručnih eksponata arheologa. "Ovaj je Muzej u stoljećima doživjel slobode, i nadležnosti u istraživanjima, mu osporavali Muzeji iz Splita. Posljedica toga jest da zbirka u Šibeniku ima tek replike originalnih na svoga područja, koji se, na pravu

Pripremili: Katarina RUDAN

KAMEROM I PEROM

Ono malo osnovaca iz Vrsnog svakodnevno odlaži u školu u Vrpolje. Mladen i Tomislav, međutim u Boraju. Upravo se vraćaju kući, a upitani zašto i oni ne idu u Vrpolje u školu reči će da je njima dobro i u Boraji.

Imali smo osjećaj da će se tamni oblak srušiti na nas dok smo »jurili« cestom od Boraje do Vrsnog, asfaltiranom prije godinu dana. Prije nevremena uspjeli smo stići do kuće Svetina Budimira, p. Ilijie. Uputila nas je k njemu jedna žena koju smo usput povezali do Budimira, kazavši nam da će nam on najbolje znati reći sve o Vrsnom. Kako mjesni odbor još nije osnovan, a Svetin je bio višegodišnji predsjednik mjesne zajednice, ostao je i dalje »glavni« u selu.

— Ma nije to zahvalno, ali eto ja sam želio pomoći ovom selu, jer i to netko mora. Samo znate, imate i zbog toga neugodnosti, kazavao je Svetin kada smo ušli u kuću i objasnili mu zašto smo tu. Radnik je »Šibenke« d.d. Kako je prije nešto više od mjesec dana »Šibenika« trgovina u Boraji zatvorena, a on je tamo radio, sada je na gođišnjem odmoru, a potom vjerojatno na čekanju.

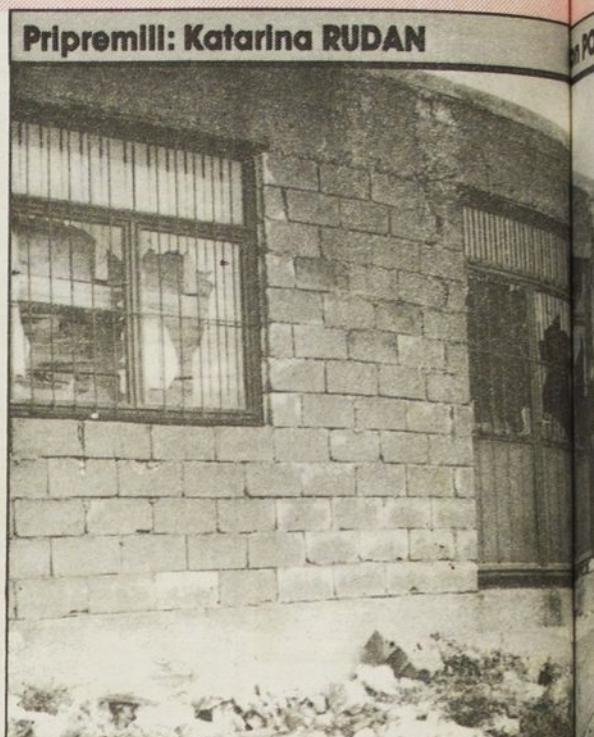
— A što ću? Pazite, ja namjeravam otvoriti prodavaonicu u svojoj kući (pokazuje nam prostoriju), ali bojim se da ću imati problema oko dobivanja dozvole, iako imam registrirano poduzeće, reče Svetin. U razgovoru dozajnajemo da te probleme očekuje iz razloga, kako je u svim našim selima »masovna« pojava, da je kuća sagrađena bez građevinske dozvole. Bude li previše morao platiti za svu papirologiju, pitanje je da li će mu se isplatići ta investicija. Nada se da »dadžbine« ipak neće biti toliko visoke, jer osim

što je posao potreban njemu, značilo bi to puno i za samo Vrsno. Nikada to mjesto nije imalo trgovinu, pa stoga za svaku sitnicu što je u domaćinstvu potrebna moraju preveliti četiri kilometra do Boraje i, dakako, isto toliko i nazad. Autobusne linije su rijetke, a i osobni automobili na toj relaciji.

Mi ode nemamo ništa!

U Vrsnom kojeg čine zaseoci Budimir, Kursani, Plavčići, Nakići i Belak, živi oko 170 duša. Uglavnom su to starije osobe. Rijetkost je susresti mlade ljudi. Iselili su se uglavnom u Donje Polje, Brodaricu, Ražine i Šibenik. Osim što nemaju prodavaonice, nemaju niti ambulanse, pošte, škole, cjevovoda, ceste do mjesnog groblja i crkve sv. Ilijie, te one koja bi ih spojila s Primoštenom. Za uređenje 700 metara ceste od selo do crkve sv. Ilijie, posao je ugovoren sa šibenskom Tehničkom ispostavom »Hrvatskih cesta«, za deset tisuća DEM.

Još prije 14 mjeseci uplatili smo im sredstva u visini osam tisuća DEM, ali cesta nije napravljena. Objećavali su da će biti, nošto malo radili i eto, cesta još nema, kaže

Nekada tzv. društvene prostorije izgrađene sredstvima mještana nikada nisu la je tu, uz ostalo, biti i trgovina. I to je, nažalost, danas ruševina.

UMIRE LI

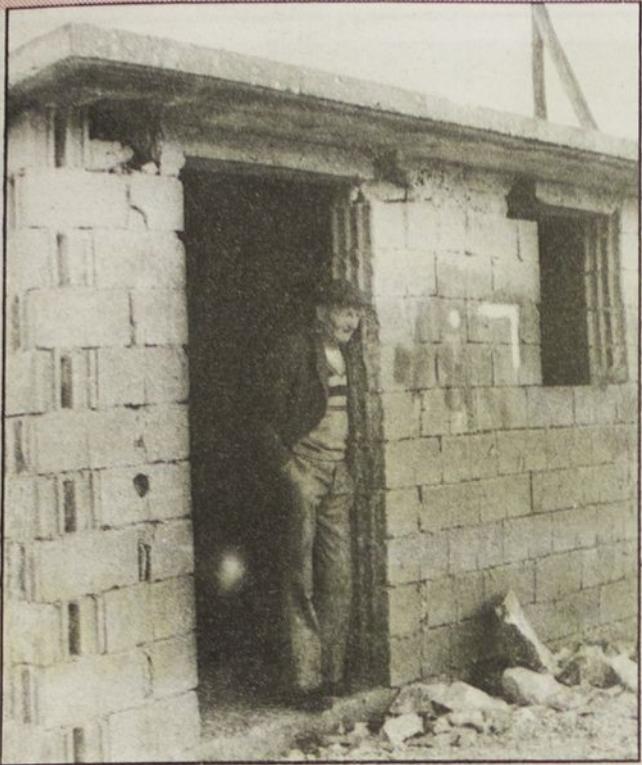

Osim što vodi domaćinstvo, brine o djeci Mladenu, Tomislavu i petogodišnjoj Sanji. Ana tvrdi da za ženu koja živi na selu i ima obvezu i poslu u polju i oko blaga, nije da radi u poduzeću. »Ne može žena sve to stići«, govori dok se igra s kućnim ljubimcem Rikijem, kojemu je u ove zimske dane najdraže spavati ispred peći. Ponekad se naljuti ako ga netko dirne. Mali Mate iz susjedstva nije ga smio dodirnuti svojom puškom.

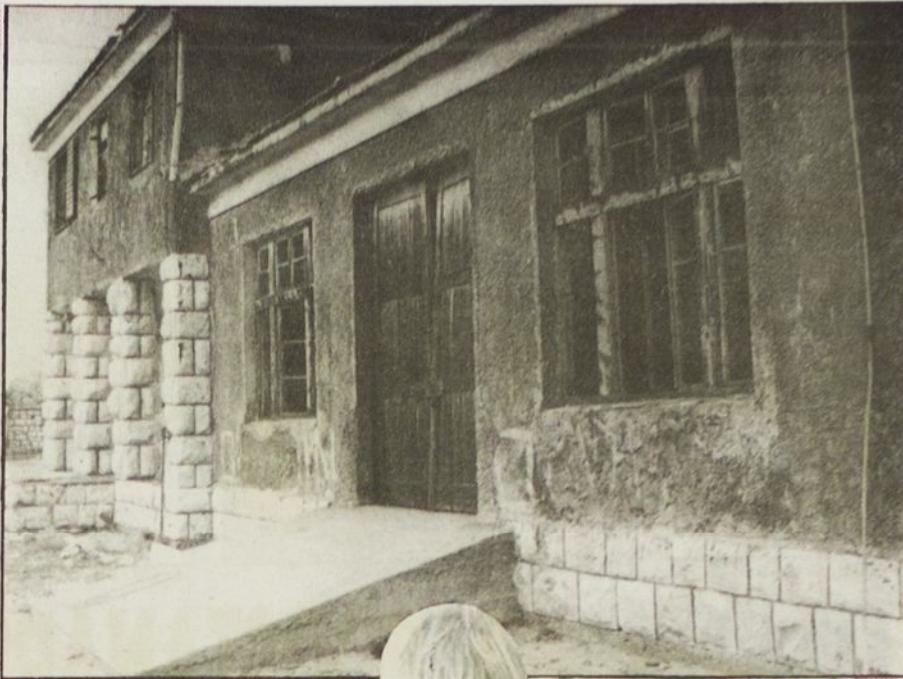

Mijo Budimir nas je izvijestio o udaru groma u obližnju bajamu, ali ustvrdio i to da u Vrsnom nema ništa osim »teke« asfalta i telefona. Telefone se, istina, u vrijeme grmljavine, što je ovdje česta pojava, mora isključiti. Potom, opet ih se uključuje i nerijetko kazuje »halo, ovdje Vrsno«

nam Svetin. Za cestu od Vrsnog do Primoštene, u dužini od osam metara, projektna dokumentacija je izrada. Bilo je govora o njezinom gradnji, ali do danas od početka dovođenja nista nema. Ona bi, kada bi se u Vrsnom, značila puno. Ovo je ovaj zagorski kraj jer bi se s Primoštenom povezalo Lepoglav, Podine, Boraju, Vrpolje, Mrzlovo i Vrsno. Umjesto vožnje »oko

Autobusnih linija od Vrsnog do Šibenika je malo. Ponekad treba dugo čekati, pa i stopirati ako tko »naleti«. Sedamdesetšestogodišnji Ivan strpljivo čeka, u ne baš lijepoj nadstrešnici na stajalištu.

Ovo su ostaci zgrade nekadašnje područne škole koja je vrata učenicima, jer ih nije bilo u dovoljnom broju, zatvorila davno. Prepuštena je danas zaru vremena.

Dok Zdravko dežura u staji, Novka i mali Marko (sin) beru kupus za ručak. Svetina Budimira zatekli smo kako se, i sam je rekao, igra s drvetom. Nije nikakav samouki umjetnik, ali pao mu je na pamet da napravi ukras za dnevni boravak. Prirodno stvoreno i dodatno oblikovano drvo u oblik gljive, osim ukrasa imat će i svoju funkciju

„Bio je mlađi bračni par odlučuje se živjeti u Vrsnom. Među rijetkim su Zdravko i Novka Budimir koji imaju privatno poduzeće „Company Budimir M & M“. Naime, imaju malu farmu svinja, šest krmača i jednog »šefa«, nerasta. Upravo su noć prije »bogatiji« za 19 malih praščića. Proizvode za tržiste, bez kooperacije. Zadovoljni su i namjeravaju proširiti proizvodnju.“

-Tatarski biftek-

-Cinco i Marinko-

**UZ 125. OBLJETNICU
KAZALIŠTA
U ŠIBENIKU**

P roteklog je tjedna (od 24. do 29. siječnja) Danima šibenskog kazališta obilježena 125. obljetnica otvorenja prekrasne kazališne zgrade u Šibeniku.

U šest dana Šibensko kazalište izvelo je jednu premijeru (Mate Matišić: »Cinco i Marinko«), tri reprizne predstave (Mate Matišić: »Božićna bajka«, Miro Gavran: »Muž moje žene« i Perre Gripari: »Vještice iz Masne ulice«), jednu Večer s Ivom Brešanom (»Horribile dictu...«), a gosti iz Zagreba jednu predstavu (Zvonimir Zorić: »Tatarski biftek«). Nažalost, sve izvan pozornice jubilarca — Kazališne zgrade, u Kinu »Odeon« i u Krešimirovu domu (književnu večer). A gledatelj je kao i prije 125 godina, bilo puno, što nas posebno raduje ali i obvezuje.

Središnji događaj zbio se u nedjelju, 29. siječnja, kada je premijerno iz-

vedena predstava »Cinco i Marinko« Mate Matišića, istog dana pa i sata i prije 125 godina, 29. siječnja 1870. godine, kada je naše Kazalište otvoreno predstavom »Kip od mesa« T. Ciconia.

Prije početka predstave s pozornice je Ivo Brešan, veliki hrvatski dramski pisac i umjetnički rukovoditelj Šibenskog kazališta, pozdravio županijske i gradske čelnike te svekoliko gledateljstvo i upoznao prisutne s povijesku kazališnog života u Šibeniku i vjeron u skoru obnovu našeg 125 godina starog kazališta koje je u šibenskom rujanskom ratu 1991. godine neprijateljskom, agresorovom granatom znatno oštećeno.

Izvedena je potom groteska Mate

Matišića »Cinco i Marinko«. Sigurno je da bi za ovaj značajni jubilej bilo izabran veće i zahtjevnejno kazališno djelo da je bilo mogućeigrati na vlastito pozornici u Kazalištu i da su okolnosti u kojima danas kazališni ansambl djele drukčije. Ovakvo, izbor malih jeftinih dramskih djela (svega dva glumca) najprijetljivije je trenutku.

Mlađi hrvatski dramatičar, tridesetdvogodišnji Mate Matišić, koji u svojim djelima prikazuje sudbine hrvatskih gospodara već se poznat šibenskoj kazališnoj publici. Njegova »Božićna bajka« već se drugu godinu nalazi na repertoaru Šibenskog kazališta (s gošćom iz Splita Zojom Odak) i još uvijek puni dvoranu (na zahtjev publike i Dani šibenskog kazališta bili

su produženi četiri dana upravo izvedbama Matišićevih djela).

Groteska »Cinco i Marinko« prikazuje tužnu stvarnost hrvatskih emigrata preko dva likova: Cinco, gospodarskog emigranta i Marinka, političkog emigranta, dva cimera u podstanarskoj sobi koji žude za povratkom u domovinu. I dok Cinco (Mate Gulin), sumnjajući da će doživjeti starosnu mirovinu, proglašuje se mrtvom kako bi dobio mrtvačku mirovinu, živ u mrtvačkom sanduku otpućuje u domovinu, Marinko (Boris Dvornik) pak, koji duboko sumnja u demokratske promjene i višestranje u Hrvatskoj, dobiva crveni pasoš od Cinca (njemu u mrtvačkom sanduku nije potreban) i vraća se doma. Ali i za Cincu (žena mu ugledavši ga doživljava smrtonosni moždani udar) i za Marinku (žena mu se za njegova izbjeganje preudala i ima dvoje djece) doma više nema pa se tužni i jadni ubrzo vraćaju u tudinu.

No, nagon za održavanjem nudi im »svijetu« prespektivu — osnivanje poduzeća za pogrebne usluge, prije-

voz mrtvih gastarbajtera u domovinu, pod nazivom »Ljepa smrt«.

Tekst samo »naoko« jednostavan, netko će zaključiti i površan. Pa ipak i ovo Matišićovo djelo u dubini sadrži općeljudske naznake, slojevitost ljudskih sudbina. Aktualne političke aluzije u tekstu nisu ga obogatile a poneka »masne« psovke (nepotrebni umeti protagonist) nisu u skladu s lijepim vezom, melodramski natopljjenim dijalogom.

Režiser Pero Mioč uprizorenje ove, prema autoru, groteske temeljio je na melodramskim elementima u tekstu (ili su protagonisti sami na to naveli) pa je radnja bila u tempu, ritmu i općoj intonaciji »za oktavu nižu«. A u takvom tonu vrlo dobra. Poglavitno su se snažno dojmili dva nostalgična glazbena broja.

Protagonisti Mate Gulin i Boris Dvornik (igraju je istu ulogu i prije nekoliko godina s partnerom Ratkom Glavinićem u predstavi Splitskog kazališta) iskazali su svoju glumačku raskoš (sa svega tri probe!). Zapravo, oba (i jedina) lika u predstavi Cinco i Marinko u vrsnim glumcima Šibenčaninu Mati Gulinu i Spiljaninu Borislom Glavinićem dobili su gotovo idealne interpretacije. A nije im bilo lako jer su oba lika karakterne vrlo bliska. Fizička sličnost protagonista nije, upravo zato, smetala, štavše bila je to prednost.

Scena (u prospektu-programu predstave nije naveden scenograf) jednostavna i funkcionalna, posebno krevet s glavnim revizitom-mrtvačkim sandukom, ali ne i dopadljiva. Kad se već opredjelilo za realističnu a ne stiliziranu scenu, soba je trebala biti urednija a ne karikirano nečista jer radi se, ipak, o podstanarskoj sobi u bogatom Njemačkoj.

Kostimi, ton i rasvjeta (Adela Jugović, Joško Bakula) besprekorno; skladbe (Aleksandar Crevar) dopadljive, a izbog glazbe (Pero Mioč) vrlo dobar.

Ivo LIVAKOVIC

PODSTANARSKA SOBICA U BOGATOJ NJEMAČKOJ

P roteklog je tjedna (od 24. do 29. siječnja) Danima šibenskog kazališta obilježena 125. obljetnica otvorenja prekrasne kazališne zgrade u Šibeniku.

U šest dana Šibensko kazalište izvelo je jednu premijeru (Mate Matišić: »Cinco i Marinko«), tri reprizne predstave (Mate Matišić: »Božićna bajka«, Miro Gavran: »Muž moje žene« i Perre Gripari: »Vještice iz Masne ulice«), jednu Večer s Ivom Brešanom (»Horribile dictu...«), a gosti iz Zagreba jednu predstavu (Zvonimir Zorić: »Tatarski biftek«). Nažalost, sve izvan pozornice jubilarca — Kazališne zgrade, u Kinu »Odeon« i u Krešimirovu domu (književnu večer). A gledatelj je kao i prije 125 godina, bilo puno, što nas posebno raduje ali i obvezuje.

Središnji događaj zbio se u nedjelju, 29. siječnja, kada je premijerno iz-

vedena predstava »Cinco i Marinko« Mate Matišića, istog dana pa i sata i prije 125 godina, 29. siječnja 1870. godine, kada je naše Kazalište otvoreno predstavom »Kip od mesa« T. Ciconia.

Prije početka predstave s pozornice je Ivo Brešan, veliki hrvatski dramski pisac i umjetnički rukovoditelj Šibenskog kazališta, pozdravio županijske i gradske čelnike te svekoliko gledateljstvo i upoznao prisutne s povijesku kazališnog života u Šibeniku i vjeron u skoru obnovu našeg 125 godina starog kazališta koje je u šibenskom rujanskom ratu 1991. godine neprijateljskom, agresorovom granatom znatno oštećeno.

Izvedena je potom groteska Mate

Matišića »Cinco i Marinko«. Sigurno je da bi za ovaj značajni jubilej bilo izabran veće i zahtjevnejno kazališno djelo da je bilo mogućeigrati na vlastito pozornici u Kazalištu i da su okolnosti u kojima danas kazališni ansambl djele drukčije. Ovakvo, izbor malih jeftinih dramskih djela (svega dva glumca) najprijetljivije je trenutku.

Mlađi hrvatski dramatičar, tridesetdvogodišnji Mate Matišić, koji u svojim djelima prikazuje sudbine hrvatskih gospodara već se poznat šibenskoj kazališnoj publici. Njegova »Božićna bajka« već se drugu godinu nalazi na repertoaru Šibenskog kazališta (s gošćom iz Splita Zojom Odak) i još uvijek puni dvoranu (na zahtjev publike i Dani šibenskog kazališta bili

su produženi četiri dana upravo izvedbama Matišićevih djela).

Groteska »Cinco i Marinko« prikazuje tužnu stvarnost hrvatskih emigrata preko dva likova: Cinco, gospodarskog emigranta i Marinka, političkog emigranta, dva cimera u podstanarskoj sobi koji žude za povratkom u domovinu. I dok Cinco (Mate Gulin), sumnjajući da će doživjeti starosnu mirovinu, proglašuje se mrtvom kako bi dobio mrtvačku mirovinu, živ u mrtvačkom sanduku otpućuje u domovinu, Marinko (Boris Dvornik) pak, koji duboko sumnja u demokratske promjene i višestranje u Hrvatskoj, dobiva crveni pasoš od Cinca (njemu u mrtvačkom sanduku nije potreban) i vraća se doma. Ali i za Cincu (žena mu ugledavši ga doživljava smrtonosni moždani udar) i za Marinku (žena mu se za njegova izbjeganje preudala i ima dvoje djece) doma više nema pa se tužni i jadni ubrzo vraćaju u tudinu.

No, nagon za održavanjem nudi im »svijetu« prespektivu — osnivanje poduzeća za pogrebne usluge, prije-

Takoder, interesantna je i serija napisira fra Stjepana Zlatovića o starohrvatskim županijama u Dalmaciji, među kojima spominje i županije, mjesta i gradove na šibenskom području.

U Starohrvatskoj prosvjeti nalazimo i Marunov članak o starohrvatskim crkvama u selu Žažvić. Marun nas izvješćuje kako je radovima u Žažviću prethodio slučajni nalaz »starinskih ruševina«, a među kojima i »nekoliko graditeljskih komada i 700 komada srebrnih novaca«. Istraživanja su započela već u ožujku iste, 1896. godine, a ovo je jedan od rijetkih, a ne i jedini arheološki lokalitet koji je Marun do kraja istražio. Istraživanja je otkrivena veća trobrodnja bazilika s polukružnom apsidom, narteksom i zvonikom na pročelju. Grobovi su pronađeni i unutar i uokolo bazilike. Unutrašnjosti ovog objekta našlo se, između ostalog i nekoliko ranokršćanskih, a i predroma-

ničkih ulomaka crkvenog namještaja. Marun ovu građevinu datira u šire vremensko razdoblje od 8. do 11. stoljeća i pripisuje je »hrvatsko-bizantskom« slogu. Datalacijom te bazilike, nakon Maruna, bavilo se mnogo autora. Ljubo Karaman, Jasna Jeličić, Tonči Burić samo su neki od njih. U novije vrijeme kod nekog stručnjaka javlja se mišljenje da se ovdje radi o ranokršćanskoj crkvi, koja je u vrijeme predromanske doživjela određene preinake. Ostavljajući ovo pitanje za kasnije znanstvene rasprave, ovdje bih samo ustvrdio da je ovo prvi značajni lokalitet (na kojemu će svakako, naravno kad prilike to dozvolje, trebati provesti i revizijska istraživanja), na šibenskom području, koji je gotovo u cijelosti istražen.

(U sljedećem nastavku: Na Murteru pronađen -pozlaćeni andel-)

Željko KRNIČEVIĆ

PRVA ARHEOLOŠKA ISTRAŽIVANJA U SPILJI TRADANJ POKRAJ ZATONA

R azdoblje od završetka devetnaestog stoljeća do početka II. svjetskog rata, značajno je zbog toga, što se osim prikupljanja podataka o slučajno pronađenim arheološkim nalazima i nastavku registriranja epigrafskih spomenika, počinje raditi i na arheološkim istraživanjima. Akcijama su uglavnom rukovodili dječatnici arheoloških institucija iz Zadra, Splita i Knina. U Kninu je bilo i sjedište tadašnjeg Hrvatskoga starinarskoga društva, tako da se u istraživačkoj djelatnosti na šibenskom području u ovom razdoblju, najviše osjeća njihova naznlost.

No, slučaj je htio da prva arheološka istraživanja na području bivše šibenske općine budu organizirana i provedena u spilji Tradanj pokraj Zatona. Spilja se nalazi u kanjonu donjeg toka rijeke Krke, na sjeverozapadnoj padini brda Tradanj. Istraživanje je vodio učitelj F. Scarpa 1888. i 1890. godine, kada je prokopao veći dio pećine i to na mjestima do dubine od tri metra. Pronašao je veću kolicišnu neolitskodobne keramike i kremenih nožića, a također i dosta ulomaka keramike iz rimskog vremena. Važno je ovdje, baš zbog činjenice što su ovo prva arheološka istraživanja na našem području, napomenuti da je Scarpa u dva navrata i objavio rezultate ovih iskopavanja u Bulletinu Arheološkog muzeja u Splitu.

Proučavajući literaturu, dolazimo do saznanja da su podaci o arheološkim istraživanjima iz ovog razdoblja vrlo šturi i preženo neobjelodanjeni. Možemo zahvaliti jedino kolegi Zlatku Gunjači, koji ih je prikupio iz raznih izvora i arhiva, te sažeо na jednom mjestu, u članku »Rezultati neobjavljenih i najnovijih arheoloških istraživanja antičkih i srednjovjekovnih lokaliteta

U ovom napisu ulazimo u drugo razdoblje arheoloških istraživanja, ono u kojem osim prikupljanja spomenika, počinje i samo istraživanje

na šibenskom području« (Simpozij Hrvatskog arheološkog društva, Vodice 1972.). Tako dozajemo, da je krajem prošlog stoljeća, točnije 1889., na području Pirmatovaca i Ždrapnja Hrvatsko starinarsko društvo otkrio više antičkih i srednjovjekovnih spomenika. O tome, a i o kasnijim istraživanjima kod Sv. Bartula u Ždrapnju dozajemo i u člancima fra Luje Marunu, Frane Radića i Čirila Metoda Ilevkovića. U knjizi dr. Duje Jelovine o starohrvatskim grobljima između Zrmanje i Cetine možemo pročitati da je 1909. godine na ovom položaju istraženo i nekoliko grobova, građenih u suhozidu, a da su u jednom zidanom, pronađena dva kostrena kaleža, koje su radnici »potpuno izlomili«. U Ždrapnju je, kao što je poznato, pronađen i poznati Branimirov natpis, što nam dovoljno govori o značaju i arheološkom bogatstvu ovog prostora, normalno, ne umanjujući vrijednost i važnost već tada otkrivenih i drugih spomenika, na osnovi kojih možemo pratiti kontinuitet od antičke do srednjeg vijeka.

Tih je godina porastao interes za nacionalnu arheologiju, zahvaljujući prvenstveno marnom fra Luji Marunu i njegovim suradnicima, kojega je nemirni mu istraživački duh često dovođio na šibensko područje, gdje je prvođio mnoga rekognosciranja i reambuliranja terena, a u više navrata i istraživo. Važno je napomenuti i to, da je 1895. godine svjetlo dano ugledao i prvi broj »Starohrvatske prosvjetje«, prvog časopisa koji se bavio proučavanjem nacionalne arheologije. Već u drugom broju iste godine, na strani

124, možemo pročitati sljedeće: »Društvo je načelo pregovore za provesti iskopine na ruševinama u Bribiru kod Skradina, gdje bi između drugog moglo biti našti grobovi slavnih Šubića«. Saznajemo tako, da je zahvaljujući gospodinu Ardaliću, koji je bio povjerenik Hrvatskoga starinarskoga društva, u Plastovu kod kuće Toma Urkula, pronađeno nekoliko ulomaka natpisana na glagoljici. U istom selu, otkrivena je i jednobrodna crkva, s jugozapadne strane crkvice Sv. Nikole, a na položaju zvanom Baščina, ostaci većeg, najvjerojatnije antičkog gospodarskog kompleksa.

Naši ulomci iz ožujka iste, 1896. godine, a ovo je jedan od rijetkih, a ne i jedini arheološki lokalitet koji je Marun do kraja istražio. Istraživanja je otkrivena veća trobrodnja bazilika s polukružnom apsidom, narteksom i zvonikom na pročelju. Grobovi su pronađeni i unutar i uokolo bazilike. Unutrašnjosti ovog objekta našlo se, između ostalog i nekoliko ranokršćanskih, a i predroma-

Uz spilju Tradanj

ničkih ulomaka crkvenog namještaja. Marun ovu građevinu datira u šire vremensko razdoblje od 8. do 11. stoljeća i pripisuje je »hrvatsko-bizantskom« slogu. Datalacijom te bazilike, nakon Maruna, bavilo se mnogo autora. Ljubo Karaman, Jasna Jeličić, Tonči Burić samo su neki od njih. U novije vrijeme kod nekog stručnjaka javlja se mišljenje da se ovdje radi o ranokršćanskoj crkvi, koja je u vrijeme predromanske doživjela određene preinake. Ostavljajući ovo pitanje za kasnije znanstvene rasprave, ovdje bih samo ustvrdio da je ovo prvi značajni lokalitet (na kojemu će svakako, naravno kad prilike to dozvolje, trebati provesti i revizijska istraživanja), na šibenskom području, koji je gotovo u cijelosti istražen.

(U sljedećem nastavku: Na Murteru pronađen -pozlaćeni andel-)

Željko KRNIČEVIĆ

KRONIKA URBANE SVAKODNEVICE ŠIBENIKA

1952. — 1990.

1957.
godina

»PRODANO 863 RAZNA ELEKTRIČNA APARATA«

Pedesete je godine službeni politika držala za godine uspjeha i ubrzane transformacije, naročito u sferi industrijalizacije i urbanizacije. Tako je i ubrzana preobrazba Šibenika služila za umnažanje optimističkih scenarija: »Šibenik je zadnjih godina mnogo izmijenio svoja obilježja, teško ga je i prepoznati. Da grada srednje imućnih seljaka i nešto siromašnih lučkih radnika postao je veliki industrijski centar sa mnogo stručnih radnika«. Lako je prepoznatljiv stereotip tumačenja transformacije Šibenika, jednostran i ideologiziran, jer kakav bi to socijalizam bio ukoliko nema radničke klase. Zato je posebice naglašena transformacija od »imućnih seljaka« u »stručne radnike«.

Nedodirljiva blvša jugovojška

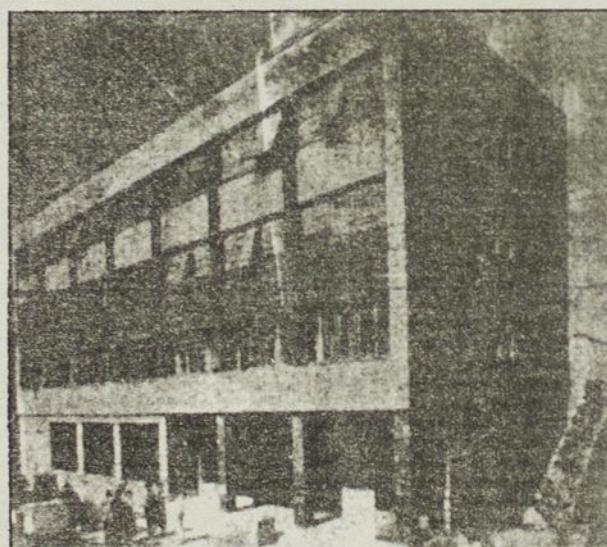
Posebnu, bolje reći nedodirljivu, poziciju u urbanoj preobrazbi Šibenika imala je bivša jugovojška, koja je svojim prostornim razmještajem, uz industriju, bila glavna kočnica prirodnog razvoju i nastanjenja grada. No, bivša JNA bila je i više od toga, najznačajniji reprezentant i čuvan nove Jugoslavije, pa je stoga prema vlastitim unutarnjim kriterijima birala gradске prostore gdje će graditi domove JNA. To je konkretno značilo izabirati najznačajnije gradske prostore, što se lijepo može vidjeti u puno hrvatskih gradova, a u Šibeniku u sruču grada. Uz to, domovi bivša JNA bili su prostori gdje se odvijao »bogati kulturni život i široko bratstvo i jedinstvo« ponajeće uz zvukove melosa s onu strane Drine. Upravo je pedesetih godina taj proces bio na svom vrhuncu. Nažalost i Šibenik je platio svoju cijenu. Ostalo je, u siječnju 1957. godine, u »Šibenskom listu« između ostalog zapisano sljedeće: »Ovih dana vrše se pregovori između Narodnog odbora Šibenske općine i Komande garnizoni JNA Šibenik oko preuzimanja zgrade (u kojoj je smješteno Kotarsko sindikalno vijeće i Narodni restoran) od strane Doma JNA, a koja će ubuduće služiti za potrebe ovog Doma. Na zgradi će biti izvršene potrebne adaptacije, a u postojećem dvorištu, koje će također preprjeti neke izmjene, davat će se za vrijeme ljetne sezone razne prirede«. Tada je između redaka kuvertiran potez o rušenju zgrade Narodne kavane i izgradnji novog objekta, odnosno kuvertiran je potez o rušenju jednog dijela povijesti Šibenika.

Deseterokatnica u Dragi

Bivša JNA, odnosno JRM, bili su jedni od najznačajnijih investitora u području stanogradnje. »U predjelu Baldekin Komanda morarice uskoro će započeti s izgradnjom triju stambenih zgrada s ukupno 32 stanice. Dvije od tih zgrada bit će dvokatnice, a jedna trokatnica«. Nadalje bilježimo: »Komanda JRM investirat će u izgradnju trokatnice u ulici B. Kidriča (do sadašnje kuće Stošić). U prezimelju te zgrade predviđene su prostorije za rajonsku zdravstvenu ambulantu. Na uglu ulice B. Kidriča i I.L. Ribara (pored zgrade Tafta) Narodni odbor kotača podiće će za svoje službenike

- »veliki industrijski centar s mnogo stručnih radnika«
- bivša jugovojška preuzeula zgradu Narodne kavane
- bivša JNA jedan od najznačajnijih investitora u sferi stanogradnje
- gotovo svako 45. domaćinstvo nabavilo jedan od električnih aparata

Piše: Ivica POLJIČAK

Zgrada Zavoda za socijalno osiguranje neposredno nakon useljenja u ljetu 1957. godine

Cetverokatnu zgradu. Ovih dana Komanda JRM zatražila je od NO općine Šibenik da im se odredi lokacija za gradnju najveće stambene zgrade u Šibeniku koja će imati 9 katova. Lokacija je već izvršena. Zgrada će se podići na prostoru ispred sadašnjih lučkih skladišta.

44 putnička automobile

Kada se riječe o izgradnji višekatnica valja pripomenuti da se krajem pedesetih godina, praktički do tada jedina turistička atrakcija na ovim prostorima bio je Šibenik. S promjenama u turizmu kao globalnoj svjetskoj povjavi, na cijeni su počeli dobivati i druga mesta uz more, do tada praktički siromašna sela. Dakle, ostalo je za Vodice zapisano: »U 1955. godini bilo je prijavljeno u kućnoj radinosti svega 25 kreveta, u 1956. povećao se broj na 250, a za ovu godinu već ima evidentiranih 450 kreveta kod privatnika«.

Slijedeći nastavak: Prvi televizijski prijenos

863 razna električna aparata« piše da je u prvih šest mjeseci 1957. godine: »Kuhala prodano 435, glaćala 234, električnih peći za grijanje 27, štednjake 78, hladnjaka 15, usisača 28, električnih lonaca 46, mašina za pranje rublja 13 (...) Gotovo svako 45. domaćinstvo nabavilo je jedan aparat«.

Kada se govori o brojkama, onda i nekoliko pokazatelja o počecima turizma u Vodicama. Nai-mje, praktički do tada jedina turistička atrakcija na ovim prostorima bio je Šibenik. S promjenama u turizmu kao globalnoj svjetskoj povjavi, na cijeni su počeli dobivati i druga mesta uz more, do tada praktički siromašna sela. Dakle, ostalo je za Vodice zapisano: »U 1955. godini bilo je prijavljeno u kućnoj radinosti svega 25 kreveta, u 1956. povećao se broj na 250, a za ovu godinu već ima evidentiranih 450 kreveta kod privatnika«.

Slijedeći nastavak: Prvi televizijski prijenos

PISMO IZ SYDNEYA »AUSTRALCI« NE POSUSTAJU

Hrvatsko društvo prijatelja Županije Šibenske Sydney utemeljeno je 20. veljače 1994. godine u tom gradu, kao neprofitabilna organizacija s ciljem prikupljanja pomoći za Županiju Šibenik, te učvršćivanja i povezivanja iseljenog dijela pučanstva s rodnom Hrvatskom. Društvo broji 110 članova, a na njegovu čelu je Upravni odbor kojeg čine: Joško Grubišić, predsjednik, te članovi Božena Zanze, Gordana Krcnčević, Jura Ostroman, Marin Meštrović, Linardo Klarić, Mate Mikulandra, Ivan Stegić i Ante Ilijadica. Rad društva prati Nadzorna komisija i na godišnjem saboru društva pod-

nosi izvešće, Komisiju čine gospoda Mate Mrvica, Ivan Skračić, Marica Klarić, Paul Vlatko i Ana Rudan. Od utemeljenja do danas organizirane su ili su u tijeku akcije, na kojima se prikupljaju sredstva za pomoći Šibeniku. Tako je do danas za povećanje čujnosti odašiljača radio postaje Šibenik prikupljeno 12.697 australskih dolarova, za popravak oštećenih crkava 400, a za CT uredaj za Šibensku bolnicu poslano je 5.869 australskih dolarova. Društvo planira i ubuduće raditi dra-govoljno za dobrobit Županije, te sukladno mogućnostima pridonijeti njezinu razvoju. K.RUDAN

ŽUPANIJSKI VREMENOV: SIJEČANJ 1965. GODINE

KAŽIMO OTVORENO ŠTO NAM (NE) VALJA

»Medu komunistima nade se i pojedinac koji padnu na poziciju kritizera i ponašaju se tako kao da su oni jedini pravi komunisti, a mnogi ostali da to nisu. Njih se ne čuje toliko u njihovoj radnoj organizaciji koliko izvanje, a ponekad u spremi sa sebi sličnim nečlanovima SK. Time oni sami sebe, kao članove SK, dovode u nemoguću situaciju. Kritizerima je obično »sve jasno«. Negdje je npr. direktor sam izabroj radnički savjet, koji je samo forma, negdje se dogodilo ovo, negdje ono: kritika kritizera pri tom je ta da u Šibeniku samoupravljanje manje-više svagdje paravan nečije samovolje. Naravno, veoma je štetno ako se negdje dobranjamerija kritika označi kao kritizerstvo i time sprječi mogućnost ozbiljnog i ravnnopravnog raspravljanja o pojavama i postupcima. Ako se to svjesno radi, onda nosilac ili nosilci takve ocjene ne mogu biti članovi Saveza komunista.« Citirano je ulomak iz referata što je pod naslovom »Kažimo otvoreno što nam valja i što nam ne valja« pročitan na VI. konferenciji Saveza komunista općine Šibenik. Nakon plodne diskusije izabran je 18 delegata za V. Kongres SK Hrvatske. To su: Ante Marenci, Jere Žonja, Marko Živković, Ivo Gulin, Vlado Jašić, Bore Ninčić, Paško Bralić, Danica Mrnde, Mijo Tomas, Mića Milošević, Jakov Grubišić, Krste Lambać, Dubravka Rončević, Miljenko dr. Protega, Ante Milošević, Miro Jakovljević, Živo Bješanović i Tome Kunčić.

U posljednjem sječanskom broju »Šibenskog lista« u privrednoj rubrici objelodanjenja su dva vrijedna priloga. U jednom se govori o modernizaciji Šibenske luke. Citamo: »Odredene teškoće uvjetovale su gradnju zatvorenog skladišnog prostora na operativnom dijelu obale kapaciteta od 9 tisuća kubičnih metara. Skladište takvog tipa omogućiti će reguliranje saobraćajnih kapaciteta i priliv robe u šibensku luku. U tom skladištu moći će se odjednom uskladištiti više od 13 tisuća tona sirovog fosfata. Ovaj kolektiv uložiti će za izgradnju ovoga skladišta više od 150 milijuna dinara«. Tu je i napis o tome kakvi se sve zahvatni predviđaju u poljoprivredi do 1970. godine. Interesantan je iz tog članka podatak da se 1965. godine pod loznom kulturom nalazi oko 5500 hektara što je čak za 1200 hektara manje nego u prethodne dvije godine! Uz to se tvrdi da voćarstvo predstavlja jedinu privredni granu koja pokazuje stalnu tendenciju porasta. Naime, pod voćarkama i maslinarima nalazi se 800 do 900 hektara zemljišta. Međutim, citamo, da je rođnost maslina relativno slaba, jer po jednom stablu otpada 7 do 8 kilograma ploda. Zanimljivo bilješku pod naslovom »Diskusija« tiski Nikica Marinović, a tu je i notica da je na Javnoj tribini »Srjedom u sedam« prof. dr. Josip Roglić govorio o »vrlo zanimljivom projektu izgradnje auto-ceste, koja bi dolinom Une spajala Zagreb sa srednjim primorjem.«

Sire područje Šibenika relativno je dobro zastupljeno u razmatranom broju »Šibenskog lista«. Tako, na primjer, Ante Kale nastavlja pisati o mogućnostima ekonomskog razvoja šibenskih otoka (Kaprije, Zrje i Prvić), a tu je i članak pod naslovom »Preobrazio se život na otocima« u kojemu, među ostalim, citamo da su radovi na elektrifikaciji Murtera koštali oko 100 milijuna dinara, »već položenim podmorskim kabelom dugačkim 400 metara između

(Nastavlja se)

J. VESELIĆ

IZMEĐU JUČER I SUTRA

ŠIBENSKI (PROTU) OTROV

SVE SITNE razmirice, nesuglasje i ostale »unutarnje teškoće« u šibenskom vaterpoloskom prvojigrušu kao da su se istopile u jednom hipu, u jednoj nezaboravnoj večeri na riječkoj Kantridi, gdje su braća Vrblići i ostali stavljeni izuzetno vrijedne bodove. Ostvarili su pun uspjeh u bazenu, gdje to nije uspjelo ni prvaku Mladosti. Prvi su dio prvenstva Prve vaterpoloske lige završili na zavidnom drugom mjestu, neovisno o slobodnim rezultatima.

Riječane smo iznenadili zonom -3 -2 -1, koju nikad ranije nismo odigrali. Naš trener Grgo Renje izvanredno je primijenio utakmicu — posebno je potencirao trenerški dio u uspjehu Branimir Terzanović, Solarisov pomoćni trener.

No, i Renji i Terzanović ostaje da i u slavljiv trezveno analiziraju jedine ligaske neuspješnosti u Zagrebu protiv Mladosti i Medveščaka, koji nemaju samo gorak okus poreza, već dijelom i sumnju o potrebi savljeđivanja provincialnog mentaliteta, od kojeg momčad kvalitete SOLARISA nikako ne bi smjela bolovati.

No, u tom smjeru, kao u Ahilovu petu, na šibensku adresu odapinju otrvne strelice Vlado Kosečak i Bruno Silić, predsjednici i trener MLADOSTI, odnosno predsjednik i selektor Hrvatskog vaterpoloskog saveza. Zato vrijedi čuti više nego diplomske prototrotove Zorana Kneževića, predsjednika Solarisa: — Ne, ne želim polemizirati sa Zagrepčanima, jer su im optužbe vrlo tanke. Njihove objede u tisku doček će nam zapravo vrlo dobro. Članak iz »Sportskih novosti« arhivirao sam, traću ga glesno pročitati igračima prije utakmice s Mladostu u Šibeniku. Bolje motivacije za tu utakmicu ne mogu ni zamisliti!

NE PAMTIM kad sam izgubio žive na jednoj utakmici, kao na susretu košarkaša ŠIBENIKA i DONE. Sudac Srdan Dožai me s pravom u skladu s Propozicijama u negativnom kontekstu spomenuo u izješču. No, ni danas, kad sam se ohladio, ne bježim od oštrelj rječi, upućenih na njegovu adresu. I tvrdim da je splitski arbitar u gotovo bolesnoj težnji da dokeže kako nije »domaćica« zapravo nekoliko puta drastično oštetio domaćine, tjeko vodu na zagrebački milin. Činio je to manjom suca, koji zna pravila, ali način nezreće čovjeka, koji se taštinom brani od sumnji u njegove (ne)sporne odluke. Kako drugačije protumačiti »tehničku« Rahimliću, koja je neovisno o krajnjim »minus devet« bila dosta pre-sudna za konačan ishod, jer je presegla Šibenčane u naletu od »minus 18« do »plus jedan«, kada je domaća mladost na trenutku vratila Baldekinu onaj stari čar i žar.

Naravno, Dožai nije glavni krivač za šibenski poraz. Pravi je problem u nevjerojatnim oscilacijama Kurtovićeve momčadi. Oni, koji su vidjeli strašno variranje rezultata u susretu s Donom, mogu sada puno lakše shvatiti kako su Šibenčani tjeđan ranije poslijepodnevno s europskim Cibonom (42:42), u nastavku »progutali« 36 razlike.

Oscilacije su karakteristične za mlade igrače, kojima ne manjka talenta, ali nemaju iskustva. Tako će kazati oni, koji su dublje u sportu od potpisanih. Ako tu istinu istaknute u prvi plan, onda i te kako vrijedi pitanje: — Nismo li isuviše strogi u ocjeni ovosezonskog učinka košarkaša Šibenika?

Ivo MIKULIĆIN

OTRGNUTO IZ KINESKOG

DNEVNIKA

KINEZI DOZNALI ZA ŠIBENIK!

Li Chung i ostali Kinezi, koji su pratili Šibenčane na njihovoj turneji po toj mnogoljudnoj zemlji, od siječnja ove godine bez problema izgovaraju Šibenik. Možda to čine u stilu ŠI — BE — NI, ali, nema sumnje, da znaju gdje Krka utječe u more na hrvatskoj obali Jadranu ili da je to grad, gdje se igra dobar nogomet. Tako barem tvrde oni, koji su predvodili nogometna Šibenika na jednako atraktivnoj i napornoj turneji.

— Teško je dočarati gostoprivrštvo na koje smo našli. Počelo je sjajnim dočekom u Hong Kongu, kada je svakome od nas uručen buket cvijeća, kada su nas dočekali autobusom i crnim »Mercedesima« za vodstvo. Imali smo prosjek gledatelja od 25 tisuća po utakmicu. Novine su bile pune Šibenika, a poziv na turnir »Marlboro« u Pekingu, koji se održava u srpnju, a ne, kako je ranije javljeno u siječnju, najbolje kazuje o dojmu, koji smo ostavili na travnjaku i oko njega — otrognuo je iz svog kineskog dnevnika Darko Šare, Šibenski privrednik, čije su veze bile gotovo presudne za organizaciju turneje, te koji je odnedavno i službeno član vodstva šibenskog nogometnog prvojigraša.

Šibenčani su strane turnejom izuzetno zadovoljni i Željko Maretić, Šangulinov pomoćnik.

— Ako ništa drugo, vrijeđi istaknuti dva podatka. Prvi, koji je pravo čudo, da nitko od 16 igrača nije bio ozbiljnije ozlijeđen ili bolestan. Drugi, da je turneja u stalne prvočimice gotovo sigurno promovirala trojicu mladića: stopera Maričića, napadača Sunaru i, prije svih, veznog igrača Ivana Bulata. Zašto prije svih? Zato što se nametnula ne samo kvalitetom, već nevjerojatnom upornosti i manirnom profesionalnom nogometu zapadnog tipa. Uz pet utakmica, imali smo i 8 treninga. A rezultati? Dvije pobjede, jedan remi i dva poraza, to nije skor za potcenjivanje. To više, što smo

kod oba poraza, bili prvenstveno žrtva aklimatizacije. U prvom slučaju, na vremensku razliku prikljuk dolaska, u drugom, na nadmorsku visinu od 1.800 metara, na kojoj nikad nismo igrali. Znate da je od kineske olimpijske selekcije Milan izgubio sa 1:2, a Sampdoria sa 1:3? — pokušao je svestrili Maretić.

Najveća žrtva kuloarskih, i ne samo kuloarskih, kritika za vrijeme boravka u Kini bila je šibenski župan mr. Paško Bubalo.

— Zašto smo uvijek zločest? Bubalo je u Kinu koristio godišnji odmor. Puno nam je pomoglo oko osiguranja sredstava za zrakoplovnu kartu, a imao je on i te kako aktivnosti u Kini i Hong Kongu. Promicao je Šibenik u čestim političkim i privrednim razgovorima s našim domaćinima. A finansijska strana turneje? Gubitka sigurno neće biti. Dobitak je manji nego što se očekivalo, jer su otpale utakmice u Singapur, koje su trebale donijeti tvrdi »kaš« — u ulozi odvjetnika našeg direktora HK Šibenik Milivoj Boranić.

Toliko o opipljivom. O onome, što se ne do odmah opipati ili brojkama i slovima prikazati iz kineskog dnevnika, još jednom će već spomenut Darko Šare.

— Sredinom travnja u Šibenik bi trebala doći skupina biznismena iz Hong Konga. Oni su, nema sumnje, spremni ulagati. A dolaze iz grada, gdje se slijevaju sredstva iz cijelog svijeta. Oni nam ne nose na dar dolarske štedne knjižice, već nam nude ozbiljnu priliku za poslovne aranžmane. Ne mojte, ako pregovori ne uspiju, i za to kritivti Bubala, mene ili Maretića! — (polu)ozbiljno je izjavio Šare.

I.M.

UKRATKO IZ ŠPORTA

Pobjeda Šubićevaca

U nastavku drugog dijela prvenstva Prve — B kuglačke lige, skupine jug, kuglači »Šubićevci« na svojoj kući pobijedili dugotarski »Orkan« rezultatom 6:2 (5002:4964) i postigli svoju prvu pobjedu u ovom prvenstvu. U siječem kolu sastaju se s Omišom.

Županijski derbi

U nastavku drugog dijela A—2 košarkaške lige skupine jug, na Baldekinu se igra županijski derbi. Sastaju se košarkaši Šibanske »Dalmagradnje« i dreniškog DOŠK-a u susretu koji je od velike važnosti, jer domaćini trebaju bodovi radi prikupljanja za sam vrh, a Drenišani trebaju radi izbora plasmana u drugu ligu, nakon što se izvrši reorganizacija natjecanja u slijedećoj natjecateljskoj sezoni.

Dobar rad — Dalmagradnje

Na kadetskom prvenstvu KS Šibenik u košarču za kadete, »Dalmagradnja« je postigla veliki uspjeh. »Gradevinari« su zasluzno pobijedili svoje vršnjake iz prvojigraša »Šibenika« sa 88:58 i na taj način osvojili prvo mjesto. Na polufinalnom prvenstvu Hrvatske, koje je održano u Dubrovniku u svojoj su skupini osvojili četvrtu poziciju što je veliki uspjeh za ekipu u kojoj se očito dobro radi. Uspjeh »Dalmagradnje« na kadetskom prvenstvu Hrvatske i prvenstvu KS Šibenik u svim igrama učestvuju svi igrači: Mate Dobra, Ivica Bukić, Tomislav Klisović, Šime Kraljević, Neven Matić, Ivica Bilić, Ante Renje, Neven Ninčić, Tomislav Ninčić i Stipe Mikulandia.

Završen tečaj za trenera

U organizaciji HK Šibenik, člana treće lige Županijske košarkaške lige, završen je petnaestodnevni tečaj za nogometne treneri pripravnike koji je održan u Vodicama od 15. do 31. siječnja. Predavanja su držali Boris Višić, Ranko Lakić, Ivan Mikelić i Ante Županović, a na predavanju se nalazio 22 trenera pripravnika iz svih klubova koji djeluju na području naše županije.

Osnovan veslački klub

Zahvaljujući grupi entuzijasta na otoku Murteru i Podgavarstvu Tisno osnovan je novi klub i to veslački klub »Tisno«. To nam je rekao zanesenjak Tonći Berak. Osnivačka skupština bit će 18. veljače kada će se održati i redovna skupština Veslačkog saveza Dalmacije, a 19. veljače bit će održana i prva veslačka regata na otoku, kojom će se otvoriti ovogodišnja veslačka sezona.

Kazna bočarima

Na redovnoj skupštini Bočarskog saveza Hrvatske koja je održana u Zagrebu, igrači i funkcionari BK »Slobodne plovidbe« kažnjeni su s velikim kaznama zbog krivog nastupanja Mile Mujana u kvalifikacijama za popunjnu Prve bočarske lige u susretu s »Mandalinom« u Dubrovniku. Predsjednik BS »Šibenik« Slavko Peraić i tajnik Saveza Martin Folk, kažnjeni su sa 2 godine neobavljanja funkcija u bočarskom športu, delegat i sudac navedenog susreta Rajko Žilić kažnjen je s četiri mjeseca neobavljanja funkcije dok su igrači »Slobodne plovidbe« Miro Kotarac i »Solarisa« Mile Mujan kažnjeni sa 4 utakmice neigranja i novčanom kaznom od 3000 kuna. Kažnjeni su BS »Šibenik« i BK »Slobodna plovidba«.

Rade TRAVICA

MURTERSKA LIGA MALOG NOGOMETA

MURTERANI ILI PIROVČANI

Odgigrano je 12. kolo Općinske lige malog nogometnog otočka Murter. Prvo mjesto zauzima momčad »Zlak« sa dva boda prednosti ispred pirovačkog MS-a i momaka ispod Vršine. »Greenpeace« nakon dva uzastopna poraza je četvrti, a slijede ga Tišnjani, Betinjani i »Sirena«. Osnovci su skočili sa desetog na osmo mjesto, deveti su Jezerani, a posljednje mjesto ostalo je za »Lešinare«.

Najbolji strijelac je Svetozar Tomas (Za-vršnje) sa 16 postignutih pogodaka, a slijedi ga Božidar Ježina (Zlak) sa 11 zgoditaka.

Rezultati dvanaestog kola: Lešinari — Tišno-Di Erre 0:3, MS — Zlak 2:3, Zavrsnje — Greenpeace 2:0, Jezera — Osnovci 1:2, Studio — Sirena 2:5. Rezultat zaostale utakmice Lešinari — Osnovci 3:8.

LJESTVICA

1. Zlak	12 9 0 3 44:11 +33 18
2. MS	12 7 2 3 24:12 +12 16
3. Zavrsnje	12 7 2 3 34:16 +18 16
4. Greenpeace	12 5 4 3 20:15 + 5 14
5. Tišno-Di Erre	12 5 2 5 22:15 + 7 12
6. Sirena	12 4 3 5 28:30 - 2 11
7. Studio	12 5 1 6 22:33 - 11 11
8. Osnovci	12 4 1 7 23:34 - 11 9
9. Jezera	12 3 2 7 14:42 - 28 8
10. Lešinari	12 2 1 9 18:41 - 23 5

Parovi 13. kola (igra se 5. veljače): Sirena — Greenpeace, Zavrsnje — Zlak, MS — Jezera, Osnovci — Tišno-Di Erre, Lešinari — Studio.

J.P.

HPT-CENTAR POŠTA ZADAR

Ulica kralja S. Držislava 1

Poziv za dostavu ponuda za kupnju poslovnog prostora

Komisija za provođenje postupka prodaje poslovnog prostora objavljuje prodaju poslovnog prostora jedinice PT mreže 57302 Stankovci smještene u jugoistočnom dijelu prizemlja zgrade na č.k.br.9/1 ZK ul. 544 k.o. Stankovci, a čija je ukupna površina 40,14 m².

Poslovni prostor samostalna je i funkcionalna cjelina i prodaje se kao cjelina.

Početna cijena četvornog metra utvrđena je u iznosu od 1800,00 kn.

Ponude se podnose u pismenom obliku u zatvorenim pečaćenim omotnicama, a pravo davanja ponude imaju pravne i fizičke osobe.

Ponuda treba sadržavati:

- 1. Podatke o kupcu:
- za fizičke osobe — dokaz o državljanstvu
- za pravne osobe — izvod iz sudskeg registra

Porez na promet nekretninama, kao i ostale troškove vezane za prijenos vlasništva i uknjižbe u zemljšnjim knjigama snosi kupac.

Ponude se podnose na adresu: HPT-Centar pošta Zadar, Ulica kralja S. Držislava 1, Komisiji za otvaranje ponuda uz napomenu »Ponuda za kupnju poslovnog prostora u Stankovcima».

Rok za podnošenje pismene ponude je 15 dana od dana objave oglasa u tisku.

Za sve informacije obratite se na telefon 313-444. Komisija će na temelju prispjelih ponuda izabrati najpovoljnijeg ponuditelja, te s njim sklopiti ugovor kojim će regulirati sva međusobna prava i obveze.

Komisija za prodaju poslovnog prostora

OBAVIJEŠTE TELEKOMUNIKACIJSKOG CENTRA ŠIBENIK

8. veljače javne i državne službe općine Drniš stacionirane u Unešiću promijenit će telefonske brojeve. Sve informacije o novim brojevima u Unešiću mogu se dobiti u službi informacija na telefon 988.

GAMBI

PODUZEĆE ZA OBRTNIČKE USLUGE, TRGOVINU I EXPORT-IMPORT p.o.
SERVIS ZA MJERILA MASE VAGA I UTEGA
BILICE, Novo naselje - ŠIBENIK
tel 059/36-634, 38-169

REGISTAR BLAGAJNE

TOWA
SHARP
CANON
DIGITRON
OLIVETTI
PANASONIC
VAGE - ZAGREB

SERVIS
SAVJETI
PRODAJA
INSTALIRANJE
GARANCIJA

VAGE
elektroničke, mehaničke

KALKULATORI, TELEFONI,
FOTOKOPIRNI APARATI,
TELEFAKSI, PC KASE
PC RAČUNALA
PC KOMPONENTE
HARDWARE - SOFRWARE

PROGRAMI: trgovina na veliko, trgovina na malo, knjigovodstvo, programi za videoteke, biblioteke i škole. Burza roba, praćenje i planiranje proizvodnje. Sve vrste vrpca i traka za kalkulator, pisaće strojeve i registar blagajne po povoljnim cijenama. neonske lampe, sijalice, izrada električnih instalacija... papirna galerterija

OBRATITE SE S POVJERENJEM!

INFORMATIVNI CENTAR — ŠIBENIK

Na osnovi odluke v.d. ravnatelja Informativnog centra Šibenik raspisuje OGLAS

za popunu radnog mesta 1. NOVINAR MLADI SURADNIK — pripravnik 2 Izvršitelja

UVJETI:

Stupanj stručne spreme VI. (VŠ) ili IV. (SSS)

Sposobnost neposrednog javljanja pred mikrofonom i vođenje emisije, poznavanje hrvatskoga književnog jezika i radiofoničan glas.

Rok za podnošenje prijave kandidata za zasnivanje radnog odnosa traje 8 dana nakon dana objave oglasa u »Šibenskom listu«.

Kandidati će biti obaviješteni o rezultatima izbora u roku 15 dana nakon isteka roka za podnošenje prijave na oglas.

Prijave s dokazima o ispunjavanju uvjeta dostavljaju se neposredno u opće i administrativne poslove ili preko pošte na adresu:

INFORMATIVNI CENTAR — ŠIBENIK

B. Petranovića 3

REPUBLIKA HRVATSKA ŽUPANIJA ŠIBENSKA ŠIBENIK URED ZA RAD, ZDRAVSTVO I SOCIJALNU SKRB

OBAVIJEŠTENJE

Obavještavaju se sve pravne i fizičke osobe sa sjedištem na području Županije Šibenske koje zapošljavaju radnike-pomorce kao članove posade broda u pomorskom prometu i pomorskom ribarstvu, da su dužne podnijeti na registraciju ugovore o zapošljavanju u tri primjerka u roku od 8 dana od dana stupanja radnika na rad u Ured za rad, zdravstvo i socijalnu skrb u Šibeniku, Vladimira Nazora 1. Za sve ostale informacije обратiti se u Ured ili na telefon 29-693 Ureda.

ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE

SLOBODNA RADNA MJESTA

JAVNO VODOPRIVREDNO PODUZEĆE ZA SLIVNO PODRUČJE RIJEKE KRKE ŠIBENIK

— ADMINISTRATOR — TAJNIK (BLAGAJNIK)

— 1 izvršitelj na određeno

— IV stupanj

ROK OGLASA: 8. 2. 1995.

— STRIKOMAN FILA — s.p.o. Vodice

— FAKTURIST

— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme, SSS,

— 12 mј. radnog iskustva

ROK OGLASA: 8. 2. 1995.

— PRODAVAČ

— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme, KV prodavač

— ROSE — s.p.o. trgovinsko poduzeće

Vrplice Šibenik

— PRODAVAČ

— 2 izvršitelja na neodređeno vrijeme

— KV prodavač

ROK OGLASA: 9. 2. 1995.

— POLIPLAST — d.d.

Bana J. Jelatića 13

ŠIBENIK

— POMOĆNIK PREDRADNIKA PLETIONICE

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

— III. i IV. st. metalske struke

— DJELETNIK MLINA

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

— II. st. prerada plastičnih masa

DJELETNIK EKSTRUZIJE II

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

— KV strojar, metalac

ROK OGLASA: 9. 2. 1995.

— OSNOVNA ŠKOLA PETRA KREŠIMIRA IV. ŠIBENIK

— UČITELJ RAZREDNE NASTAVE

— 2 izvršitelj (1 određeno, 1 neodređeno)

— PSIHOLOG

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

— LOGOPED

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

— SPREMACHICA

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme

PREMA ZAKONU O OSNOVНОM ŠKOLSTVU

ROK OGLASA: 9. 2. 1995.

— MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI, ZAVOD ZA ZAPOSЉAVANJE

Zavod za zapošljavanje, P.S. Šibenik, M. Gupca 42 A

— STRUČNI SURADNIK — SAVJETODAVAC U POSREDOVANJU PRI ZAPOŠLJAVANJU

— 1 izvršitelj na određeno vrijeme, vježbenik

— VII. st. VSS društvenog smjera

ROK OGLASA: 4. 2. 1995.

— ŽUPANIJA ŠIBENSKA — OPĆINA SKRADIN

— TAJNIK OPĆINE

— 1 izvršitelj

— VII. st. pravnenog usmjerjenja, položen str. ispit, 5 god. radnog iskustva

— STRUČNI SURADNIK ZA FINANCIJE

— 1 izvršitelj

— VII. st. ekonomskog usmjerjenja, položen str. ispit, 3 god. radnog iskustva

— STRUČNI SURADNIK ZA PROSTORNO PLANIRANJE STAMBO-KOMUNALNE POSLOVE I IMOVINSKO-PRAVNE POSLOVE

— 1 izvršitelj

— VII. st. pravnenog, građevinskog ili drugog usmjerjenja, položen str. ispit, 3 god. radnog iskustva

ROK OGLASA: 10. 2. 1995.

MALI OGLASI

35-600

IZNAJMLJUJEM trosobni namještanj stan. Javiti se na telefon 35-086 III 79-697.

PRODAJE se kuća u središtu Šibenika (kad kazališta), kuća ima četiri etaže, ukupne površine 240 četvornih metara. Za sve informacije javiti se na telefon 23-772 III na adresu: Prola Bože Dulibica B3.

PRODAJE se drveni brod »Pasara« dužine 5,17 m, proizveden u Malom Lošinju i brodski motor »Torpedo« dizel 9 KS s jednim cilindrom s kopčom, novi. Nazvati na telefon 40-998.

OD SUBOTE DO SUBOTE

Od događanja zanimljivih za gradane Županije Šibenske kroz tjedan pred nama, izdvajili smo:

1. Do 10. 2. 1995. u Centru za kulturu primaju se radovi na natječaj za najljepšu LJUBAVNU pjesmu, u povodu Dana sv. Valentina.

2. Također u Centru za kulturu, zaključeno do 1. 3. 1995. primaju se prijave mladih TALENATA (pjesnika, recitatora, glumaca, svirača, imitatora itd.) za audiciju, s kojoj će najuspješnijićići na završnu priredbu »Pokaži što znaš '95.«

3. U nedjelju, 5. 2. 1995., u Vodicama, s početkom u 18 sati objavit će se početak pokladnih svečanosti, a nakon podizanja zastave »maškare« kreću u Osnovnu školu Vodice gdje će se, sa početkom u 19 sati, davati kazališna predstava »Cinco i Marinko«.

4. U četvrtak, 9. 2. 1995. s početkom u 19 sati, u »Krešimirovu domu«, Ogranak Matice hrvatske-Šibenik, organizira predavanje o temi »O Hrvatima u Rumuniji«.

5. U subotu, 11. 2. 1995. s početkom u 21 sat, u »Krešimirovu domu« (sala na III. kat) održat će se modna-glazbeno-scenska revija, a prigodni program voditi će Branko Bubica. J.P.

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

DOBILI KĆER: Stipe Strika i Zorka Radić, Romeo i Kristina Baraka, Heiko i Ivana Sudar, Berislav i Ljuba Marijanović, Nediljko i Svetlana Smolić, Ivica i Valentina Jurković, Ivica i Neda Šikić, Krste i Gordana Baraka.

DOBILI SIN: Iliju i Nada Rašić, Radomir i Branka Živković, Ivica i Renata Kapitanović, Damir i Dijana Bilušić, Ivica i Suzana Bura, Zlatko i Marija Frančić, Ivica i Marina Franin-Pečarića, Dražen i Valentina Kričić, Roko i Dijana Akrap, Branimir i Slavka Jakovljević, Šime i Danica Verović, Jakov i Nada Labor, Joško i Branka Dunkić.

VJEĆANI

Renata Lučić i Nenad Martinović, Ana Blagojević i Dimir Bralić, Nada Koločer i Neven Pivac, Slavko Bumbak i Jakov Mikulandra, Željka Bukić i Vladica Priselac, Marija Špadina i Šime Rudić, Dijana Lokas i Neven Grabovac.

UMRLI

Andrija Filipić (64), Stana Gović (69), Svetin Bačelić (61), Branko Bejtovski (56), Josip Gašpar (83), Ivo Pulic (86), Tomica Morić (83), Ivo Šupe (69).

U SJECANJE

na dragu suprugu, majku i nevjenu tu

MILKU ARAS

7. II. 1992. — 7. II. 1995.

Uvjek ćemo se sjećati tvog milog i plemenitog lila i misliti na Tebe. Tvoji najmiliji: suprug Ivo, kći Zorana, svekar, svekra i ostala rodjina (062)

NAPOKON I U ŠIBENIKU

HND HRVATSKI NEZAVISNI DEMOKRATI

TEMELJ

- čovjek je središte svih vrijednosti
- cilj naše politike je zadovoljan građanin u bogatoj zajednici
- hrvatska država jedino je jamstvo opstojnosti hrvatskog naroda
- hrvatska politička tradicija sa starčevičanskim državotvornošću, radićevskim narodnjaštvom i postignućima demokratske ljevice

HND
HRVATSKI
NEZAVISNI
DEMOKRATI

svojim cijenjenim članovima,
simpatizerima i štovanom
pučanstvu

te svim ljudima dobre volje

**HND -
ZAŠTO
NE!!!**

NAŠ JE CILJ

- cjelovita, samostalna, suverena, demokratska, pravna, socijalna i ekološka država Hrvatska u međunarodno priznatim granicama
- Hrvatska koju vodi Sabor, a ne jedan čovjek
- Vlada koja odgovara Saboru, a ne samo jednom čovjeku
- vlast dosljedno podijeljena na zakonodavnu, izvršnu i sudsku
- decentralizirana vlast u cilju jačanja lokalne uprave i samouprave
- poštivajući posebnosti svakoga kraja
- zakonita i pravedna denacionalizacija
- odgovorna vanjska politika s osloncem na tradicionalne saveznike
- bolja povezanost domovinske i iseljene Hrvatske kako bi Hrvatska bila matica svih Hrvata

ZAŠTO?

- zbog politike prema Bosni i Hercegovini koja ima tragične posljedice za hrvatski narod u BiH i hrvatsku državu
- zbog provedbe Washingtonskog sporazuma koji je u interesu Hrvata u Bosni i Hercegovini, kojega ne mogu provesti nositelji ratne opcije
- zbog samovoljne, neodgovorne i nedemokratske politike dijela vodstva stranke na vlasti
- zbog neučinkovitosti pravne države

POZIVAMO

- sve građane Republike Hrvatske da nam se pridruže u osnivanju poticajnih krugova u županijama, gradovima, općinama, naseljima i selima
- sve hrvatske dužnosnike u Vladi, državnim institucijama, županijama i općinama da nastave obnašati svoje dužnosti u skladu s Ustavom i zakonom
- posebno pozivamo časnike, dočasnike i vojnike da poštuju ustroj Hrvatske vojske i obnašaju svoje dužnosti u skladu s Ustavom i zakonom
- novinare i urednike u sredstvima priopćavanja na profesionalnost
- sve Šibenčane i pučanstvo Županije Šibenske na dosljednost i principijelnost u očuvanju Lijepe nam Naše

INICIJATIVNI ODBOR HND-a ŠIBENIK